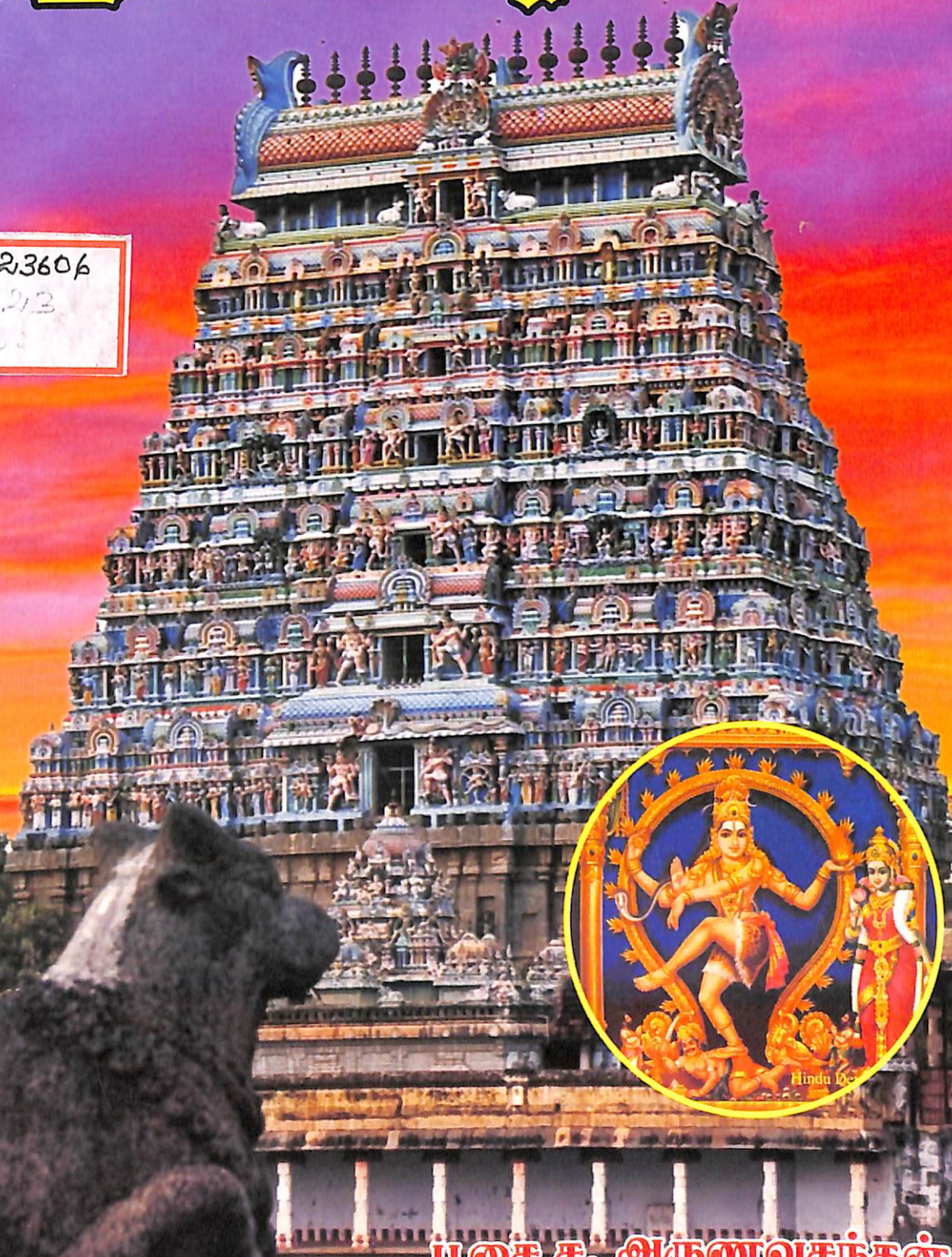

தில்லைப் பெருங்கோயிலின்

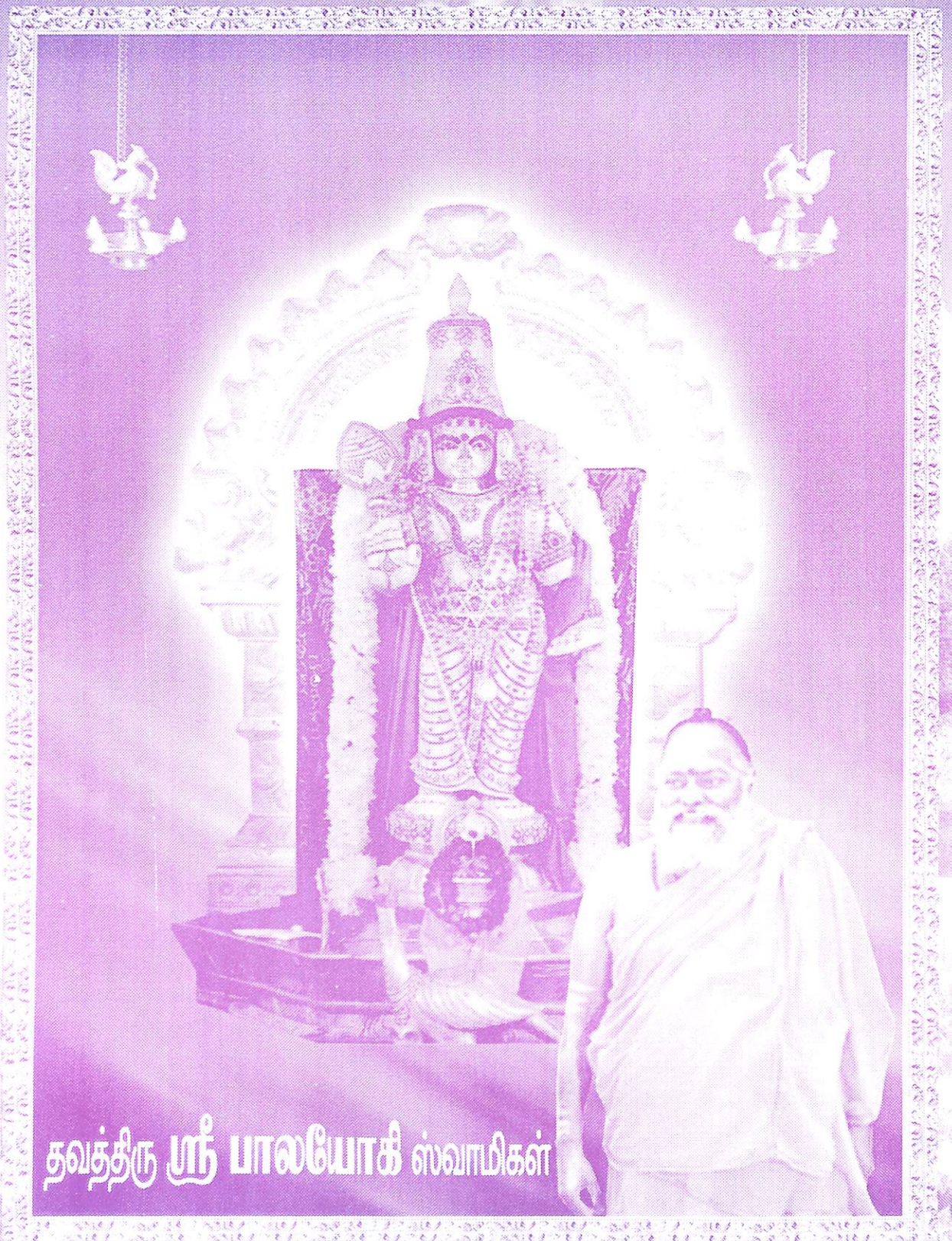
திருக்கடிகாபுரங்கள்

Acc. No 23606

Q. 213

புரேச ச. அருணவசந்தன்

சிற்சபேசாய மங்கலம்!

சிவமயம்

சிதம்பரேசாய மங்கலம்!

தில்லைப் பெருங்கோயிலின் திருக்கோபுரங்கள்

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாடுதுறை ஆதீனம் 24 ஆவது
குருமகாசந்நிதானம்

ஸ்ரீலக்ஷ்மீ அம்பலவாண தேசிக பரமாச்சார்ய சுவாமிகள்

அவர்களின் நல்லாசியுடன் வெளியாகும் இந்நூல்
ஸ்வஸ்திஸ்ரீ மன்மத வருஷம் சித்திரை மாதம் 18ஆம் நாள் (01.05.2015)
வெள்ளிக்கிழமை நடைபெற்ற சிதம்பரம் சிவகாமி அம்மை உடனாய்
நடராசப் பெருமான் ஆலய திருக்குடமுழுக்கு விழா நன்னாளில்
மலையாவிலிருந்து தம் அடியார்கள் கூட்டத்தோடு
வந்து மேற்படி விழாவில் கலந்து கொள்ளும்

மலையா - பெட்டாலிங் ஜயா திருமுருகன் திருவாங்கு திருப்பிடத்தின் அதிபர்

குருஜி தவத்திரு. பாலபோகி சுவாமிகள்

அவர்களால் வெளியிடப்பட்டது.
ஆனந்தக் கூத்தன் அருள்மழை எங்கும் தங்கி இன்பம் தருவதாக!

சிவசுந்தரி கலைக்கூடம்

29, பீமண்ணமுதலி கார்டன் தெரு

ஆழ்வார்பேட்டை, சென்னை-18, அலைபேசி எண் 9941124964

நூற்றிக்ஞரிய நமது நல்லாதரவாளர்கள்

வேதநிதி.ப்ரம்மஸ்ரீ ஜி. பரமேஸ்வரதீக்ஷிதர்
சிதம்பரம்

சித்தாந்த ரத்தினம் டாக்டர்.விஸ்வ.ஆறுமுகம்,
மோனாள் விஞ்ஞானி, சி.எஸ்.ஆர்.ஐ.கிண்டி

இருமொழிச்சீராளர்.திருவையாறு வே. ரமணன்
இருப்பு சிதம்பரம்

திருமிகு.சித்தாந்த ரத்தினம். சீனு.அருணாசலம்
அமைப்பாளர்.ஆதினசித்தாந்த பயிற்சி மையம்.சிதம்பரம்

ப்ரம்மஸ்ரீ P.B. வெங்கட்ராமன்
ஆஷியானா சென்னை-18

மோகனசம்பத்.ராஜசிம்ம மகேந்திரன்
பெருமானகரம், சென்னை

திரு. என்.கார்த்திகேயன்
.திருவல்லிக்கேணி

பேராசிரியர்.எம்.வி. சத்யநாராயணா
ஐ.ஐ.டி. கிண்டி, சென்னை

சிற்பஸ்ரீ சாமி.சுப்பையாஸ்தபதியார்(குமார்)
சிவஸ்ரீ.சுவாமிநாதன் (சிவா) காஞ்சிபுரம்

டாக்டர்.திருமிகு. T.K.தேவராஜன்
திருமழிசை,சென்னை-124

டாக்டர்.திருமிகு. பழ.முருகேசன்
திருமழிசை,சென்னை-124

திரு.M.S.முத்துக்குமார முதலியார்
மதுரவாயல்

சித்தாந்த ரத்தினம் டாக்டர்.C.ரவிசங்கர்
சற்குரு பல் மருத்துவமனை, புதுவை

சித்தாந்த ரத்தினம் வி.சி.கோபிநாத்
ஸ்ரீமங்களம், பாண்டிச்சேரி

திரு.எஸ். கிருஷ்ணமூர்த்தி,
ஆடிட்டர்,பாண்டிச்சேரி

டாக்டர் எம்.ஏ.ஆச்சால், அமர்நாத் வேலூர்

சிவத்திரு.இரா.முத்துக்குமார சிவாச்சாரியார்,
ஸ்ரீபாலவிநாயகர் ஆலயம், வாரண்ட் ரோடு, மயிலை.

குருஜி.கே.கே. கோபாலன் சர்மா
பரமேசுவரி நகர், அடையாறு,சென்னை-20

சிவத்திரு.ஆ.பன்னீர்செல்வம்
திருமழிசை இருப்பு - சென்னை இந்திராநகர் அடையார்

திரு.மோகன்(எ)சபாரத்தினசிவாச்சாரியார்,
மண்ணடி சென்னை-600001

சிவத்திரு.சிவதாசன்
அருள்தரு அம்பலக்கூத்தன் ஆலயம்,ஆலப்பாக்கம்,சென்னை

சிவத்திரு.இரா. இராமச்சந்திரன்
நூம்பல், சென்னை

சிவத்திரு.ஆ.முரு. செங்குட்டுவன்
சேலம்.

நூலின் விவரம்

வாழி நலம் சூழ!

நூலின் பெயர் : தில்லைப்பெருங்கோயிலின் திருக்கோபுரங்கள், நூலின் ஆசிரியர் : பூசை.ச.அருணவசந்தன் பதிப்புஆண்டு : முதற்பதிப்பு- சிதம்பரம் ஆலயக் குடமுழுக்கு நன்னாளில் 01.05.2015 உரிமை : ஆசிரியருக்கு பதிப்பாளர்/ஆசிரியர்: பூசை.ச.அருண வசந்தன், ப.எண். 29,பீமண்ண முதலி கார்டன் தெரு ஆழ்வார்பேட்டை,சென்னை18 அலைபேசி 9941124964 பக்கங்கள் : 40+4 நூல் அளவு: கிரென்ன் 1.4 (24 c.m. X 18.2 c.m..)அச்சிட்டுள்ள பரப்பளவு: 21.5 செ.மீ., 15.2 செ.மீ.பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள தாள்: பலாப்பூர் 11.6 பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள எழுத்துக்கள்:11.6 ஸ்ரீலிபி மின் அச்சுக்கோவை : சிவசந்தரி, 14, செங்குருநீர் பிள்ளையார்கோயில் தெரு (சி.பி.கோயில் தெரு), மயிலாப்பூர், சென்னை-4 மறுதோன்றி அச்சகம் : பிரின்ட் டெக் இந்தியா, சென்னை-600 005,

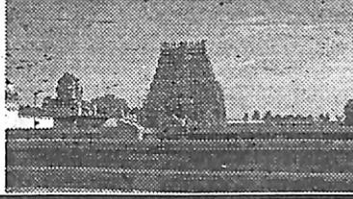
நூலின் பொருள் : தில்லைச் சிற்றம்பலவனார் திருக்கோயிலின் நான்கு கோபுரங்களின் வரலாறு, சிற்பச் சிறப்புக்கள் முதலியவற்றின் தொகுப்பு

நன்கொடை விலை : ரூபாய் 51/-

தில்லைக்கோபுரம் காண்போம்; தொல்லை வினைகளைத் தீர்ப்போம்!
ஆடும் நாயகன் அணிதில்லைக் கோபுரங்களைக் காண கலிதீரும்! கனகோடி வளம் சேரும்!!

தில்லைப் பெருங்கோயிலின் திருக்கோபுரங்கள்

தெய்வங்கள் வீற்றிருந்து அருள் பாலித்துக் கொண்டிருக்கும் ஆலயங்களுக்கு அணிசேர்ப்பவை, அவற்றின் வாயில்கள் மீது கம்பீரமாகக் காட்சியளிக்கும் கோபுரங்களாகும். திருத்தலங்களுக்குப் பயணம் மேற்கொண்டுவரும் அன்பர்களுக்குத் தூரத்தில் வரும் போதே காட்சி தந்து இறைஉணர்வை ஊட்டுபவை கோபுரங்களேயாகும். நெடுந்தொலைவில் வரும் போதே கண்ணிற்குத் தோன்றும் கோபுரங்களைக் காணும் அன்பர்கள் அக்கணமே அக்கோயிலில் வீற்றிருக்கும் தெய்வத்தைக் கண்டதாகவே எண்ணி மகிழ்ந்து வணங்கி, அதை நோக்கிச் செல்வது வழக்கம். கோபுர தரிசனம் கோடி புண்ணியம் என்பது பழ மொழி.

கோபுரங்கள் யாவும் தெய்வீக ஆற்றல் கொண்டதாகப் போற்றப்படுகின்றன. கோபுரங்கள் தமிழர்தம் கட்டிடக் கலைக்கு உன்னதமான எடுத்துக்காட்டுகளாகத் திகழ்கின்றன. மாமன்னர்கள் தமது பக்தியையும், கலையார்வத்தையும் வெளிப்படுத்தும் வண்ணம் அநேக நெடிய கோபுரங்களை அமைத்துள்ளனர். குறிப்பாகத் தமிழகத்தில் அமைந்துள்ள வானளாவிய கோபுரங்கள் யாவும் தனித்தன்மையும் வரலாற்றுச் சிறப்பும் கொண்டவைகளாக இருக்கின்றன.

இந்நூலில் சைவர்களால் கோயில் என்று கொண்டாடப்படும் தில்லை சிற்றம்பலத்து

ஆலயத்தின் நான்கு திசைகளையும் நோக்கி அமைந்துள்ள நெடிய வாயில்கள் மீது அமைந்துள்ள நாற்பெரும் திருக் கோபுரங்களின் சிறப்புக்களைப் பேசுவதாகத் தில்லைப் பெருங்கோயிலின் திருக்கோபுரங்கள் என்ற பெயரில் மலரும் இந்நூலில் ஆதியில் இக்கோயிலில் இருந்த கோபுரங்களின் அமைப்பு, இதில் வீற்றிருக்கும் தெய்வங்கள், சிற்பங்களின் எழில், இப்போதிருக்கும் கோபுரங்களின் வரலாறு, நால்வர் பெருமக்கள் கோபுரங்களை வழிபட்டு உள்ளே சென்றது போன்ற அனேக செய்திகள் இடம் பெற்றுள்ளன. இது சிவசுந்தரிகலைக் கூடத்தின் சிதம்பர மஞ்சரி வரிசையில் இரண்டாவது நூலாக மலர்கிறது. இதில் உள்ள செய்திகளை அறிந்து மகிழத்தங்களை அன்புடன் அழைக்கிறோம்.

இந்த இனிய வேளையில் ஆனந்த நடராஜக் கபாலிநாதனும் அவன் பங்கில் வளர்கற்பகவல்லியான் சிவகாமசுந்தரியும் அன்பர்கள் அனைவருக்கும் சகல செல்வயோக மிக்க பெருவாழ்வை நல்கி அவர்களை எந்நாளும் இன்பமுடன் வாழ்விக்க வேண்டுமென்று அவர்தம் திருவடியில் போற்றிப் பணிந்து பிரார்த்திக்கிறோம்.

வாழி நலம் சூழ!

- சிவசுந்தரி

கோபுரங்கள் - சிந்தனைத் துளிகள்

கோபுரம் என்ற சொல் இந்நாளில் ஆலயங்களின் நெடியவாயிலின் மீது அடுக்கடுக்காகக் கட்டப்பட்டு, உச்சியில் கலசங்களைக் கொண்ட கட்டுமானத்திற்குப் பெயராக வழங்குகிறது. ஆனால் கோபுரம் என்ற சொல்லைப் பிரித்தால், அது கோ+புரம் என்றாகும்.

கோ என்றால் தலைவன், புரம் என்பது சிறப்பு மிக்க இடம் என்ற பொருளைத் தருகிறது. திரிபுரம், விழுப்புரம் போன்ற சொற்களில் புரம் என்பது கோட்டை கொத்தளங்களோடு இருக்கும் இடத்தைக் குறிப்பதைக் காணலாம். புரம் என்பதில் இருந்தே புரி என்பது உண்டானது. மருங்காபுரி, கங்காபுரி, சமராபுரி என்பனவற்றில் புரி என்பது இடத்தைக் குறிக்கும் சொல்லாகவே இருப்பதைக் காணமுடிகிறது.

இதன்படி கோபுரம் என்ற சொல் உயர்ந்தவர்கள் வாழும் சிறப்பு மிக்க இடம் என்று பொருள் தருவதை அறிகிறோம். சிறப்பு மிக்க தலைவன் அல்லது இறைவன் எழுந்தருளி இருக்கும் இடத்தைக் குறித்த கோபுரம் என்ற சொல் குறித்து பின்னாளில் வாயிலின் மீது அமைந்துள்ள கட்டிடத்திற்குப் பெயரானதென்பர்.

தேவாரத்தில் கோபுரம் என்ற சொல் அங்கமாலையில் இடம் பெற்றுள்ளது.

கால்களால் பயன் என் கறைக் கண்டன்உறைகோயில் கோல “கோபுர கோகரணம்” குழாக் கால்களால் பயன் என் என்பது அப்பர் திருவாக்காகும். இதிலுள்ள கோகரணம் என்பதற்குப் பொருள் கொண்டவர்கள் துளு நாட்டுத் தலமான கோகரணத் தலம் என்று பொருள் கொண்டுள்ளனர். அது சிந்தித்தற்கு உரியதாக இருக்கிறது.

கோகரணம் என்பதற்கு உயர்ந்த முறையில் சிறப்பாக அமைக்கப்பட்ட பெருங்கோயில் என்றே பொருள் கொள்ள வேண்டும். கரணம் என்பதற்கு முறை யாகச் செய்யப்படுதல் என்பது பொருள். கோலகோபுரக் கோகரணம் என்றால், நன்கு திட்டமிட்டு வடிவமைத்துக் கட்டப்பட்ட ஆலயங்கள் என்றே பொருள் கொள்ள வேண்டும். அப்பர் காலத்தில் அனேக ஆலயங்கள் புதிதாக வடிவம் பெற்றுச் சிறப்பாக அமைக்கப்பட்டதை இத்தொடர் குறிக்கிற தென்கின்றனர். ஆனாலும், பின்னாளில் கோபுரங்கள் என்ற சொல், வாயில் மீது அமைந்துள்ள நெடிய கட்டு மானத்திற்கே பெயராகி, அதுவே இப்போது வழக்கத்திலும் வந்து கொண்டிருக்கிறது.

கோபுரம் ஆலயங்களில் முக்கியமான இடத்தைப் பெற்றிருப்பதைப் போலவே கோமுகம் என்பதும் சிறப்பாக இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. கருவறையில் வீற்றிருக்கும் இறைவனுக்கு அபிஷேகம் செய்யப்படும் திருமஞ்சனநீர் வெளியேறும் துவாரமே கோமுகம் எனப்படுகிறது. இந்த நீர் வெளியேறுமிடத்தில் அது விமானத்தின் சுவரில் படாமல் சற்றுத் தொலைவில் வந்து விழும்படியாக கோமுக நாளம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. கலைஞர்கள் இந்த நாளத்தை வாழைப்பூ, சிங்கமுகம், பூத முகம் என்று பல்வேறு கலைவடிவங்களாக அமைத்துள்ளனர்.

இறைவனைக் காண நாம் உள்ளே செல்லும் வாயில் கோபுரவாயில் என்றும், இறைவனின் அருளாக அபிஷேகத் தீர்த்தமாக வெளிப்படும் இடம் கோமுகம் என்றும் அழைக்கப்படுவது இங்கே சிந்திக்கத் தக்கத்தாகும்.

தில்லைப் பெருங்கோயிலின் நாற்பெரும்கோபுரங்கள் அறிமுகம்

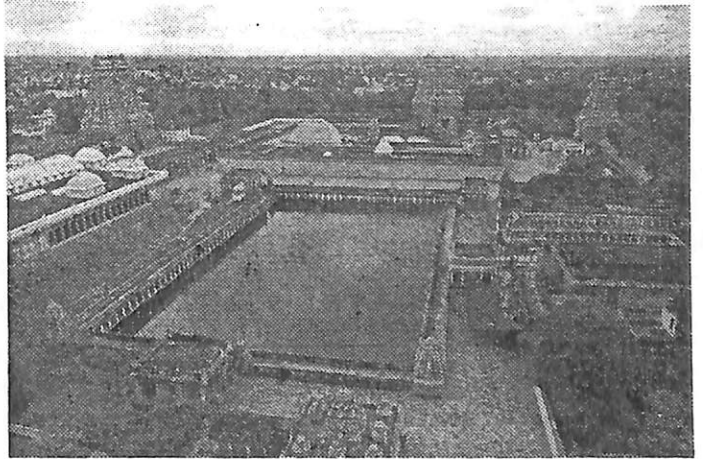
தமிழகத்தில் கடலூர் மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள பெருநகரங்களில் முதன்மை பெற்றது சிதம்பரமாகும். இது வரலாற்றுச் சிறப்பும், புராணச் சிறப்பும் கொண்ட பெருநகரமாகும்.

சிதம்பரம் நகரின் நடுவே நான்கு மாட வீதிகளுக்கு நடுவே ஏறத்தாழ 43 ஏக்கர் அளவிலான அகன்ற பெரும்பரப்பில் நடராஜர் ஆலயம் அமைந்துள்ளது. அதனைச் சுற்றி அமைந்துள்ள நான்கு மாடவீதி களின், நடுவிலும் ஆலயத்திற்குள் செல் வதற்கான சந்நிதித் தெருக்கள் உள்ளன. இந்த தெருக்களின் வழியாக ஆலயத்திற்குள் செல்லும் போது முதலில் நாம் காண்பது முன்னும்பின்னுமாகப் பெரிய திண்ணை களுடன் கூடிய பெரு வாயிலே யாகும். ஆலயத்தின் நான்கு திசைகளிலும் இத்தகைய காவல் வாயில் கள் இருக்கின்றன.

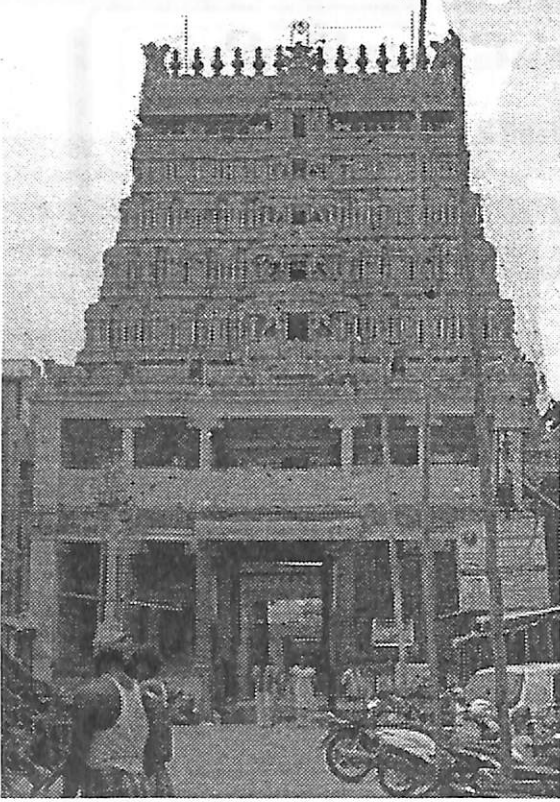
இவை, இப்போது எளிய நிலையில் இருந்தாலும், ஆதியில், இவை சிறப்புமிக்க காவல் மண்டபங்களாக இருந்தவைகளாகும். இந்த நான்கு வாயில்களையும் இணைக்கும் நெடிய மதில் நாற்புறமும் உள்ளது. இந்த மதில் வீரப்ப நாயக்கன் மதில் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இது தஞ்சையை ஆண்ட வீரப்ப நாயக்கரால் கட்டப்பட்டதாகும். இம்மதிலுக்குள் அகன்ற

பிராகாரம் உள்ளது. இந்தப் பிராகாரத்தில் சந்நிதிகள் ஏதுமில்லை. முற்காலத்தில் அரசின் ஆவணங்கள் பாதுகாக்கப்படும் இடமாக இருந்திருக்க வேண்டும். இப்போது திறந்த வெளியாகவே இருக்கிறது. கிழக்குப் பிராகாரத்தில் மட்டும் தண்ணீர்ப் பந்தல் முதலிய அண்மைக் காலத்திய கட்டிடங்கள் சில இருக்கின்றன.

இந்தப் பிராகாரத்துள் நெடிய மதில்கள் சூழ திருக்கோயில் அமைந்துள்ளது. மதில்களின் நாற்புறமும் நெடிய வாயில்களும் அதன்மீதும் நெடிய கோபுரங்களும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தக் கோபுரங்கள் கலைச் சிறப்பும், கம்பீரமும் நிறைந்தவை. நெடுந்தொலைவில் வரும் போது கண்ணுக்கினிய

சிவகங்கைத் தீர்த்தமும் - கிழக்கு, தெற்கு, மேற்குக் கோபுரங்களும், வடக்குக் கோபுரத்திலிருந்து

கிழக்குக் கோபுரமும் -முன்புறம் காவல்
மண்டபமும்

காட்சி தருபவையாகும். இந்த மதிலின் உட்புறம் அதை ஒட்டியவாறு நான்கு பக்கங்களிலும் அமைந்துள்ள இரண்டடுக்கு மண்டபம், இராஜாக்கள் தம்பிரான் திருமாளிகை என்று அழைக்கப்படுகிறது. முதல் குலோத்துங்கனுக்கு இராஜாக்கள் தம்பிரான் என்பது பெயராகும். அவனால் இந்த மதிலும் இரண்டடுக்கு (மாளிகை) மண்டபமும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

கிழக்கில் உள்ள கோபுரம் விக்ரமசோழன் கோபுரம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இது சோழமன்னர்களால் தொடங்கப்பட்ட போதும், இரண்டாம் கோப்பெருஞ்சிங்கனால் பூர்த்தி செய்யப்பட்டதாகும். தெற்குக் கோபுரம் பல்லவ வம்சத்தவனான முதல் கோப்பெருஞ்சிங்கனால் கட்டப்பட்ட தா

கும். இதனை அவன் பெயரால் சொக்கசீயன் எழு நிலைக் கோபுரம் என்று அழைக்கின்றனர்.

மேலைக் கோபுரம் ஜடாவர்மன் சுந்தர பாண்டியனால் கட்டப்பட்டதால் சுந்தர பாண்டியன் கோபுரம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இதுவே காலத்தால் பழைய கோபுரம் என்கின்றனர். ஆதியில் இதுவே சபாநாயகர் ஆலயத்தின் முதன்மைக் கோபுரமாக இருந்ததாகும். இந்தக் கோபுரத்தின் முன்புறமாகவே தலவிநாயகரான கற்பக விநாயகர் எழுந்தருளியுள்ளார்.

வடக்குக் கோபுரம் கிருஷ்ணதேவராயரால் தொடங்கப்பட்டு, வேலை தடைப்பட்டு, நெடுநாட்கள் குறைவோடு இருந்து வந்து அச்சுதராயரால் கட்டி நிறைவுசெய்யப்பட்டதாகும். இதனை இறைவன் தானே கட்டிக் கொண்ட கோபுரம் என்று ஒரு கல்வெட்டில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த நான்கு கோபுரங்களும் ஏறத்தாழ ஒரே மாதிரியாக இருக்கின்றன. நீள, அகல, உயரம், அடுக்குகள் ஆகியவற்றில் பெரும்பாலும் ஒரே மாதிரியாக இருக்கின்றன. இதிலுள்ள மாடச்சிலைகளும் ஒரே மாதிரியாகவே அமைக்கப்பட்டுள்ளன. திசைகளை ஒட்டி வெவ்வேறு திசைகளில் இச்சிலைகள் அமைக்கப்பட்டிருப்பினும், நான்கு கோபுர மாடங்களிலும் சில சிற்பங்களைத் தவிர மற்றபடி சிலைகள் ஒரே மாதிரியாகவே இருக்கின்றன.

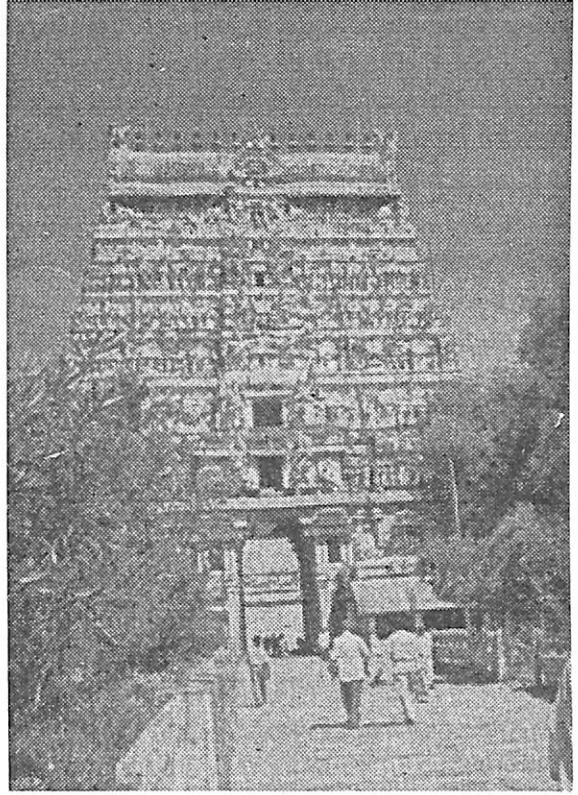
இந்த நான்கு கோபுர வாயில்களும் மிக உயரமானவை. இவற்றின் கல்ஹாரம் எனப்படும் அடிப்பகுதி இரண்டடுக்காக இருக்கிறது. ஒவ்வொரு அடுக்கிலும் புறச்சுவர்களில் கோட்டங்கள்(மாடங்கள்) அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

மேல் அடுக்கில் வாயிலின் இரு புறமும் பக்கத்திற்கு நான்கு மாடங்கள் வீதம் எட்டு மாடங்கள் அமைக்கப் பட்டுள்ளன. இவற்றில் வாயிலை ஒட்டி அமைந்த இரண்டு மாடங்களில் துவார பாலகர் திரு வருவங்கள் நிலைப்படுத்தப் பட்டுள்ளன. இவ்வாறே கோயிலை நோக்கியுள்ள பக்கத்திலும் எட்டு மாடங்கள் அமைக்கப் பட்டுள்ளன. இங்கும் வாயிலை ஒட்டி யுள்ள இரண்டு மாடங்களிலும் பைரவமூர்த் தங்கள் எழுந்தருளி வைக்கப் பட்டுள்ளன. இடப்பக்கம், வலப்பக்கம் ஆகிய பகுதி களில் தலா ஐந்து மாடங்கள் வீதம் பத்து மாடங்கள் அமைந்துள்ளன. ஆக கல் ஹாரத்தின் மேல்அடுக்குப் பகுதியில் நாற்புறத்திலுமாக (8+5+8+5)26 மாடங்கள் அமைந்துள்ளன. இவற்றில் நான்கு அகலாமானவை மற்றவை அகலம் குறைந்தவை. இந்த 26 மாடங்களில் வாயிலில் அமைந்துள்ள மாடங்களான துவாரபாலகர், பைரவர்கள் வீற்றிருக்கும் நான்கு மாடங்களைத் தவிர எஞ்சிய 22 நான்கு மாடங்களில் மகேசுவர வடிவங் களில் 22 எழுந்தருளி வைக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் சோமாஸ்கந்தர், ரிஷபாந் திகர், திரிபுராந்தகர், கஜசம்ஹாரர், கங்கா ளர், பிட்சாடனர், அரியர்த்தர், அர்த்தநாரி, காலசம்ஹாரர், கல்யாணசுந்தரர் போன் றவை குறிப்பிடத்தக்க மூர்த்தங்களாகும்.

கோபுரத்தின் கல்ஹாரத்தின் கீழ் அடுக்கில், வாயிலின் வெளிப்பக்கத்தில் இருமருங்கும் ஏழேழு மாடங்கள் வீதம் பதினான்கு மாடங்கள் அமைந்துள்ளன. இவ்வாறே கோபுரத்தின் உள்நோக்கியும் பதினான்கு மாடங்கள் அமைந்துள்ளன. இடப்பக்கம் ஒன்பது மாடங்களும், வலப் பக்கம் ஒன்பது மாடங்களும் அமைக்கப்

தெற்குக் கோபுரம் சொக்கசீயன் திருவாசல்

பட்டுள்ளன. இவ்வகையில் கல்ஹாரத் தில் அடிப்பகுதியில் நான்கு திசைகளை நோக்கி யவாறும் உள்ள மாடங்களில் (14+9-14+9 ஆக 46 ஆகும். இவற்றில் வாயி லை ஒட்டி உள்ளும் புறமுமாக அமைந்து நான்கு மாடங்களில் சிவகணங்கள் காவல் தெய்வங் களாக வீற்றிருக்கின் றனர். மற்றைய 42 மாடங்களில், 1. அகத்தியர், 2. மகாலட்சுமி, 3. கருடன் மீது திருமால், 4. அன்னவாகனத் தில் பிரமன் 5.சரஸ்வதி, 6.முருகன், 7.பதஞ் சலி, 8. வியாக்ர பாதர் 9 நாரதர் 10.தும்புரு 11. அசுவினித் தேவர்கள் 12. சிவசூரியன் 12. ஆதிசண் டேசுவரர் 13. கங்கை, 14. யமுனை 15.கேஷத் ரபாலர் 16. யானை மீது இந்திரன் 16. ஆட்டு வாகனத்தில் அக்னி 17. இரட்டைப் பாம்புகள் ராகுகேதுக்கள் 18.

சிங்க வாகனத்தில் சூரியன், 19.சதி பிரத்
ரதியுடன் மன்மதன் 20.இந்திராணி 21.மகி
ஷா சுர மர்த்தனி போன்றவர்கள் எழுந்தருளி
வைக்கப்பட்டுள்ளனர். மேற்குக்கோபுர
மாடங் களில் அமைந்துள்ள இவர்கள்
பெயர்கள் மேலே பொறிக்கப்பட்டுள்ளதை
யும் காண்கிறோம். (கோபுரங்கள் ஒட்டி
அறைகள் கட்டியுள்ளதால் அனைத்து மாடத்
தெய்வங்களையும் அறிய முடியவில்லை)

மேற்படி தெய்வங்கள் எழுந்தருளி
யிருக்கும் மாடங்களுக்கு இடையே கும்ப
பஞ்சரங்கள், யாளி வரிசை, மகரதோரணங்
கள் ஆகியவை இடம் பெற்றுள்ளன. இவற்
றில் விநாயகர், முருகர், சிவ வடிவங்கள்,
கணங்கள் என அனேக சிற்றுருவங்கள்
இடம்பெற்றுள்ளன.

வாயிலின் உட்பகுதிச் சுவர்களில் பரத
நாட்டிய சாத்திரம் வகுத்துள்ள கரணங்கள் 14
உபதூண்களில் 8 அல்லது 9 அடுக்குக் ளாக
அமைக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும், இவற்றில்
திருப்பணி செய்தவர்கள், காவல் தேவ
தைகள் உருவங்களும் இடம்பெற்றுள்ளன.

இப்போது நாம் காணும் இந்த நாற்
பெரும் கோபுரங்களும் பத்தாம் நூற்றாண்
டுக்கு பிறகு (தஞ்சைப் பெரிய கோயில்
எடுப்பித்த காலத்திற்குப் பிறகே) கட்டப்
பட்டவையாகும். இதற்கு முன்னால் இக்
கோபுரங்களில் வடக்குக் கோபுரம் தவிர,
மற்றைய கிழக்கு, தெற்கு, மேற்குக் கோபு
ரங்கள் இந்நாளில் கேரளக் கோயில்களில்
காணப்படும் ஈரடுக்கு கொண்ட பெரு
வாயில்களைப் போலவே இருந்துள்ளன.

வடக்குவாயில் மட்டும் பல்லவ மன்
னர்களால் திருத்திக் கட்டப்பட்டிருந்தது.
இது காஞ்சிபுரம் கயிலாயநாதர் ஆலய
கோபுரத்தினை ஒத்ததாக இருந்தது. இராஜ
ராஜன் தஞ்சைப் பெரிய கோயிலின்

சாந்தாகார அறையில் வரைந்துள்ள ஓர் ஓவி
யத்தின் மூலம் இந்தச் செய்திகளை அறிகி
றோம். இராஜராஜன் ஆடல்வல்லானின்
மீது பெரும்பக்தி கொண்டவன். தான்
அவரை அவரது ஆலயத்தில் நின்று வழி
படுவது எந்நாளும் நிலைத்த காட்சியாக
இருக்கும்படியாக ஓர் ஓவியத்தைத் தீட்டி
யுள்ளான். அதில் அவன் தில்லைப் பெருங்
கோயில் முழுவதையுமே தெரியும்படி தீட்டி
யுள்ளான். இதன்மூலமே மேற்சொன்ன
செய்தியை அறிய முடிகிறது. (பார்க்க பக்கம்
37)

இந்த நாற்பெரும் கோபுரங்களும் சைவ
சமயக் குரவர்களோடு தொடர்பு கொண்ட
தாகும். தில்லை நடராசப் பெரு மானை
வழிபட வந்த நால்வர் பெருமக்கள்
ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு திசையிலும்
அமைந்துள்ள கோபுர வாயில் வழியாக
வந்ததாகக் கூறுகின்றனர்.

திருஞான சம்பந்தர் தெற்கு வாயில்
வழியாகவும், அப்பர் சுவாமிகள் மேற்கு
வாயில் வழியாகவும், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமி
கள் வடக்கு வாயில் வழியாகவும், மணி
வாசப் பெருமான் கிழக்கு வாயில் வழியா
கவும், ஆலயத்திற்குள் வந்து பெருமானை
வழிபட்டதாகக் கூறுகின்றனர்.

சேக்கிழார் பெருமான் பெரியபுராணத்
தில் தேவாரமூவர் இந்த ஆலயத்திற்கு வந்த
போது, எழுநிலைக் கோபுரங்களை வணங்கி
ஆலயத்துள் சென்று பெருமானை வழிபட்ட
தைச் சிறப்பாகக் குறித்துள்ளார்.

இந்தக்கோபுரங்கள் ஒவ்வொன்றும்
ஏழு அடுக்குகளைக் கொண்டவை. கோபு
ரங்களின் உச்சியில் 13 கலசங்கள் இடம்
பெற்றுள்ளன. கோபுரங்களின் கண்டப்
பகுதியில் வரிசையாக விளக்கு மாடங்
களும், கல்லாலான பெரிய அகல் விளக்கு

களும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் அன்பர்கள் தங்கள் வழிவந்த முன்னோர்களுக்காக மோட்ச தீபங்களை ஏற்றுகின்றனர்.

தில்லைப் பெருங்கோயிலில் நான்கு திசைகளிலும் நான்கு பெரும் திருக்கோபுரங்கள் இருந்த போதிலும், அவற்றின் வழியாகச் சுவாமி வெளியே செல்வதோ உள்ளே வருவதோ இல்லை என்பது குறிப்பிடத் தக்கதாகும். கிழக்கு வாயிலுக்கு

வடக்கில் அமைந்துள்ள ஈசானத்துப் பெருவாயில் வழியாகவே சுவாமியின் புறப்பாடும் திரும்ப வருவதும் நடைபெறுகின்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

தில்லைக் கோபுரங்கள் காலத்தை வென்று வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்கதாகவும், தெய்வீகத் தன்மை கொண்டதாகும் கலைப் பொக்கிஷமாகவும் விளங்குகின்றன.

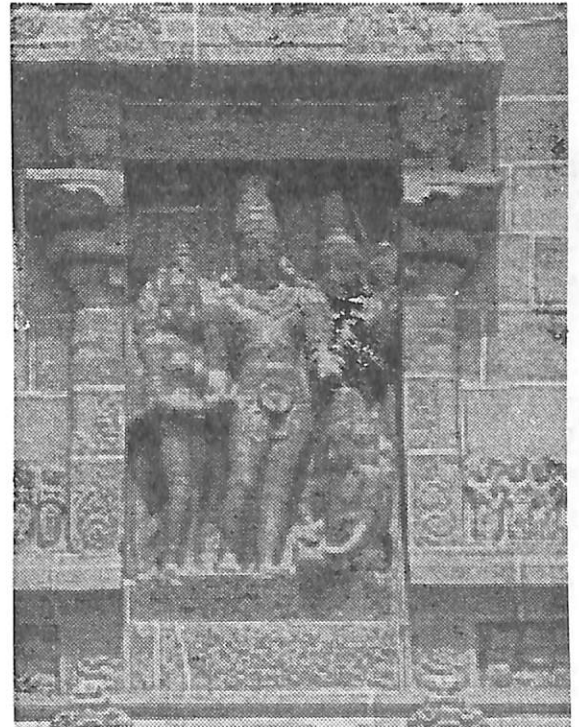
இனிவரும் பக்கங்களில் ஒவ்வொரு கோபுரத்தின் சிறப்பையும் தனித்தனியே கண்டு மகிழலாம்.

தில்லைக் கோபுரத்தில் திருமணக்காட்சிகள்

கிழக்குக் கோபுரம் தவிர மற்றைய மூன்று திசைக் கோபுரங்களிலும், தெய்வத் திருமணக் காட்சிகள் சிறப்பாக இடம் பெற்றுள்ளன. பார்வதி திருமணம், முருகன் வள்ளித் திருமணம், முருகன் தெய்வ யானைத் திருமணம் என பல திருமணக் காட்சிகள் இடம் பெற்றுள்ளன. பார்வதி திருமணங்களில் திருமால் தாரை வார்க்கத் திருமணம் நடைபெறுகிறது. தெய்வ யானைத் திருமணங்களில் இந்திரன் தாரை வார்த்துத் திருமணம் செய்து கொடுக்கிறான். வள்ளித் திருமணக் காட்சியில் வேடன் நம்பிராஜன் திருமணம் செய்து கொடுக்கிறான். அனைத்துத் திருமணக் காட்சிகளிலும் தேவர்கள், முனிவர்கள், அப்சரப் பெண்கள், அகத்தியர், நந்தி, ப்ருங்கி, சுகர் முதலானவர்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

இந்தச் சுதைச்சிற்பக் காட்சிகளைத் தவிர ஒவ்வொரு கோபுரத்திலும் உள்ள பெரிய மாடத்தில் பெரிய கல்யாணசுந்தரர் கல் திருமேனி இடம் பெற்றுள்ளது. இதில் பார்வதியை நீர்வார்த்துத் திருமால் கன்னி காதானம் செய்யப் பிரமதேவன் வேள்வி

வேட்கின்றார். இந்த மாடத்தின் இரு புறமும் சிறுருவங்களாகத் தேவதேவியர், ரிஷிகள் முதலியவர்கள் செதுக்கி அமைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

திருக்கோபுரங்கள்(அகல, நீள, உயரங்கள்)

கிழக்குக்கோபுரம்-விக்கிரம சோழன் கோபுரம்

கிழக்குக்கோபுரம் இரண்டாம் குலோத்துங்கனால் அடித்தளமிடப்பட்டு, இரண்டாம் கோப்பெருஞ்சிங்கனால் கி.பி. 1262ல் நிறைவாக்கப்பட்டு குடமுழுக்கு செய்யப் பட்டது. கிழக்குக் கோபுரத்தின் அடித்தளம் வடக்கு தெற்காக 108 அடிகளும், கிழக்கு மேற்காக 60 அடிகளும் ஆகும். வாயிலின் உயரம் வியாள மட்டம் வரை 35 அடிகள் அதற்கு மேல் கோபுரம் 115 அடிகள் ஆக இந்தக் கோபுரத்தின் உயரம் 152 அடிகளாகும். உச்சியில் ஒவ்வொன்றும் 7.5 அடி உயரமுள்ள 13 செப்புகலசங்கள் வைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தக் கோபுரத்தில் துவாரபாலகர் நந்திகள் தவிர வேறு சுதைச் சிற்பங்கள் இல்லை.

தெற்குக் கோபுரமான சொக்க சீயன்
எழுநிலைக் கோபுரம்

சாடும்பெருமாள், சகலலோகச் சக்ரவர்த்திகள், காடவர்கோன் கோப்பெருங் சிங்கனால் கட்டப்பட்ட தெற்குக் கோபுரத்தின் அடிப் பகுதி கிழக்கு மேற்காக 108 நீளமும், வடக்கு தெற்காக 62 அடி அகலமும் கொண்டது. கல்ஹாரம் வியாள மட்டம் வரையில் 35 அடி உயரம். அதன் மீது கோபுரம் 110 அடி உயரம் ஆக 145 அடிகளாகும். உச்சியில் 6 3/4 அடி உயரம் கொண்ட பதின்மூன்று கலசங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இது கி.பி. 1237ல் தொடங்கி 1240ல் நிறைவு பெற்றதாகக் கூறுகின்றனர்.

மேற்குக் கோபுரமான சுந்தரபாண்டியன் கோபுரம்

கி.பி. 1251ல் சோழர்களை வெற்றி கொண்ட ஜடாவர்மன் சுந்தரபாண்டியன்

சிதம்பரத்தில் வீராபிஷேகமும், விஜயாபிஷேகமும் செய்து கொண்டான். அவ்வெற்றியின் நினைவாக மேற்குக் கோபுரத்தைக் கட்டினான் என்கின்றனர். (சோழர்கள் அமைத்த கோபுரத்தை இவன் புனரமைத்து தன் பெயரிட்டு அழைத்துக் கொண்டான் என்பதும் ஒரு கருத்தாகும். இந்தக் கோபுரத்தில் வீற்றிருக்கும் விநாயகர் குலோத்துங்க சோழப் பிள்ளையார் என்று பெயர் பெற்றிருப்பதை அறிஞர்கள் சுட்டிக்காட்டி இது சோழர்களால் அமைக்கப்பட்ட தென்கின்றனர்.)

இதன் அடிப்பகுதி தெற்கு வடக்காக 112 அடிகளும், கிழக்கு மேற்காக 60 அடிகளும் ஆகும். கல்ஹாரம் வியாள மட்டம் வரையில் 37 அடிகள் அதன்மீது கோபுரம் 115 அடிகள் ஆக இதன் உயரம் 152 அடிகள் ஆகும். உச்சியில் 6.3/4 அடி உயரம் கொண்ட பதின்மூன்று கலசங்கள் பொருத் தப்பட்டுள்ளன.

வடக்கு கோபுரமான ராயர் கோபுரம்

கிருஷ்ணதேவராயர் தனது ஒரிசான வெற்றியின் நினைவாக இக்கோபுரத்தைக் கட்டினார் என்று வரலாற்று ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறுகின்றனர். கி.பி. 1516ஆம் ஆண்டில் இக்கோபுரம் கட்டப்பட்டதாகக் கூறுகின்றனர். இதன் அடித்தளம் கிழக்கு மேற்காக 108 அடிகளும் வடக்கு தெற்காக 70 அடிகளும் ஆகும். இதன்மீது அமைந்த ஏழுடுக்குக் கோபுரம் 107 அடிகள். ஆக கோபுர உயரம் 147 அடியாகும். உச்சியில் 7 அடி பதினோரு அங்குலம் கொண்ட பதின்மூன்று கலசங்கள் உள்ளன. ❀

கிழக்கு கோபுரவாசல்

கிழக்கு ரத வீதியில் தேர்கள் நிற்கும் இடத்திலிருந்து மேற்கு நோக்கி கீழைச் சந்நிதி வீதி வழியாக வந்தால் முதலில் கிழக்குக் காவல் மண்டப வாயிலை அடையலாம். இந்தக் காவல் மாடத்தின் முன்புறத்திண்ணையின்மீது காசி விசுவநாதர், விசாலாட்சி, விநாயகர் ஆகியோர் சிறிய சந்நிதியில் எழுந்தருளியுள்ளனர். அதைக் கடந்து உள்ளே வந்தால், நெடிய கிழக்குக் கோபுரவாயிலைக் காணலாம்.

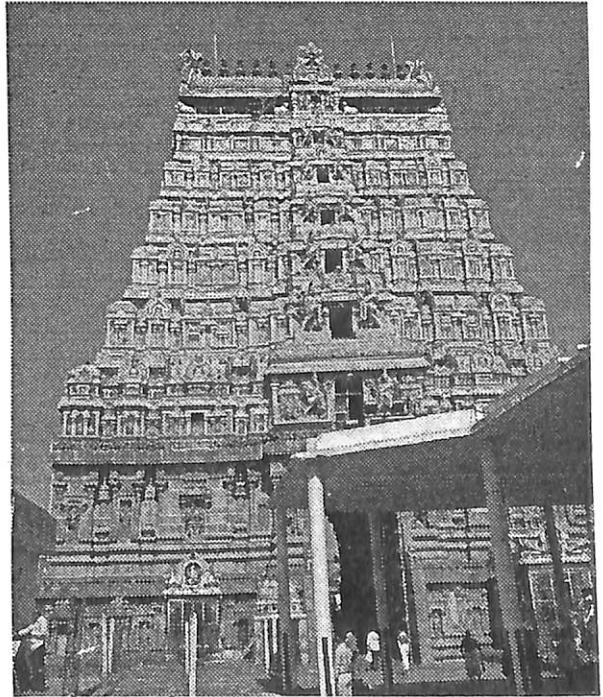
சமயக் குரவரில் நான்காமவரான மணிவாசகப் பெருமான் இக்கோபுரவாயில் வழியாக உள்ளே சென்று, நடராசப் பெருமானை வழிபட்டதாக வரலாறு கூறுகிறது. அதைக் குறிக்கும் வகையில் இந்தவாசலில் சுதைச் சிற்பங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இதில் மாணிக்கவாசகர் திருவாசக ஏட்டைத் தாங்கி சின்முத்திரை தரித்து நின்று கொண்டிருக்கிறார். அவர் எதிரில் (அவரைத் தில்லை மூவாயிரவர் வரவேற்பதைக் குறிக்கும் வகையில்) மூன்று தீட்சிதர்களின் உருவங்கள் உள்ளன. முதலாமவர் பூரணகும்பம் ஏந்தி அடிகளாரை வரவேற்க மற்றவர்கள் அவருக்குப் பின்னால் நிற்கின்றனர்.

இனி வாயிலுக்குள் செல்வோம். வாயிலில் அமைந்துள்ள 14 உபதூண் களில் தூணுக்கு எட்டு சிற்பங்கள் வீதம் பரத நாட்டிய சாத்திரம் கூறும் கரணங்கள் 108 இடம் பெற்றுள்ளன. இதில் 106 சிற்பங்கள் நிறைவு பெற்றுள்ளன. இரண்டு சிற்பங்கள் செதுக்கப்படவில்லை. இந்தச் சிற்பங்களின் மீது அதைக் குறிக்கும் வகையில் பரத நாட்டிய சாத்திரத்தில் இடம் பெற்றுள்ள

சுலோகங்கள் கிரந்த எழுத்தில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

இந்தக் கோபுரம் வரலாற்றுச் செய்திகளின்படி விக்ரமசோழனால் கட்டத் தொடங்கப்பட்டதாகும்.

சோழனால் தொடங்கப்பட்ட போதிலும், மேலே தொடர்ந்து கோபுரத்தைக் கட்டி அதில் 108 கரண சிற்பங்களை அமைத்து குடமுழுக்கு நடத்தியவன் இரண்டாம் கோப்பெருஞ்சிங்கனே ஆவான். இவன் நாட்டியக் கலையின் மீது பெரும் பற்று கொண்டு, அதன் நுணுக்கங்களை அறிந்தவன். அதனால், வாயிலில் 108 நாட்டிய கரணங்களையும் அமைத்ததாகக்

கிழக்குக் கோபுரமும் - முன்புறம் மண்டபமும்

கூறுகின்றனர். இக்கோபுரத்தில் இவனுடைய திருவுருவமும் இவனது அரசியல் அதிகாரியின் திருவுருவங்களும் இடம் பெற்றுள்ளன.

இந்தக்கோபுரத்தை வடிவமைத்துக் கட்டிய சிற்பிகளின் உருவங்கள் நாட்டிய கரணத் தொகுதியில் இடம் பெற்றுள்ளன. தலைமைச் சிற்பியும், அவரோடு பணிபுரிந்தவரும் ஒரு அரங்கில் அமைக்கப்பட்டுள்ளனர். அவர்களுக்கு அருகில் அவர்கள் இக்கோபுரத்தைக் கட்டப் பயன் படுத்தி சாண் அளவு அளவுகளிலும் செதுக்கி அமைக்கப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

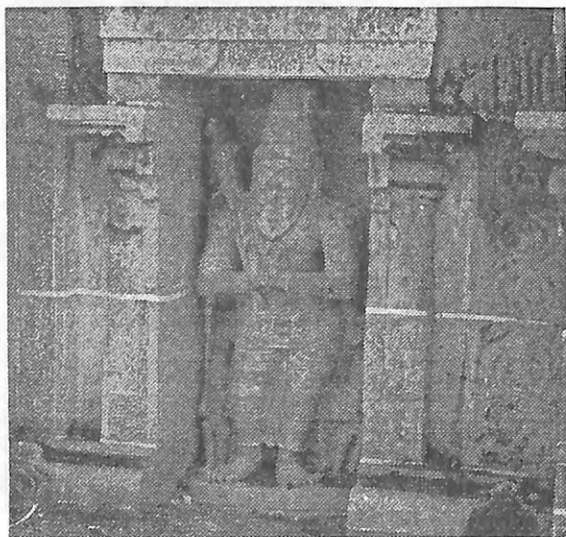
பின்னாளில் பெரிதும் சிலனாக இருந்த இக்கோபுரம், வள்ளல் பச்சையப்ப முதலியார் பாரியாளால் திருத்திக் கட்டப்பட்டு, கும்பாபிஷேகமும் செய்து வைக்கப்பட்டது. அதை ஒட்டி, இந்த வாயிலில் இடம் பெற்றுள்ள மாடங்களில் வள்ளல் பச்சையப்ப முதலியார், அவரது அக்கா சுப்பம்மாள் ஆகியோரின் திருவுருவங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. இக்கோபுரத்தைக் கட்டிய இரண்டாம் கோப்பெருஞ்சிங்கனும், அவ

ரது இரண்டு அணுக்கர்களும் அமைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

இந்தக்கோபுர வாயிலில்தென்புறம் தனியாக கோபுரத் துவார விநாயகர் சந்நிதிகள் இரண்டும், வடபுறம் கோபுரத் துவாரவள்ளி தெய்வானை உடனாய் முருகன் சந்நிதியும் உள்ளன. இம்மூன்று சந்நிதி களிலும் நாட் பூசைகள் சிறப்பாக நடத்தப்படுகின்றன.

இக்கோயில் கல்ஹாரம் இரண்டடுக்குகளாக அமைந்துள்ளது. மேல் அடுக்கில் உள்ள 26 மாடங்களில் வாயிலை ஒட்டியுள்ள உள்ள, வெளிமாடங்களில் இடம் பெற்றிருக்கும் துவாரபாலர்கள், பைரவர்கள் போக எஞ்சிய 22 மாடங்களில் கஜசம்ஹாரர், அரியர்த்தர், சோமாஸ்கந்தர், கல்யாணசுந்தரர், அர்த்த நாரீசுவரர், திரிபுராந்தகர், கங்காளமூர்த்தி, நிஷபாந்திகர், நடராஜர், ஊர்த்துவ தாண்டவர், பைரவர் போன்ற மகேசுவர மூர்த்தங்கள் இருபத்து நான்கும் இடம் பெற்றுள்ளன. இதில் கல்யாணசுந்தரர், கங்காளர் வடிவங்கள் எழுந்தருளியுள்ள மாடங்களின் இருபுறமும் சிறுருவத் தொகுதி இடம் பெற்றுள்ளது. கங்காளர் வடிவில் இருப்பவை அவருக்குப் பிச்சை இட வரும் பெண்கள் கூட்டமாகும். கல்யாணசுந்தரர் வடிவத்தை ஒட்டி இருப்பவை திருமணத்தில் கலந்து கொண்ட தேவர்கள் முதலானோர் கூட்டத் தைக் குறிப்பதாகும்.

கீழ் அடுக்கில் வாயிலை ஒட்டி அமைந்த மாடங்களில் உட்புறம் வசக்களும், வெளிப்புறம் கணங்களும் அமைக்கப்பட்டுள்ளனர். மற்றைய மாடங்களில் பதஞ்சலி, வியாக்ரபாதர், இராகு கேதுக்கள், சிவ சூரியன், அகத்தியர், கங்கை, ஆகமம் காட்டும் சண்டேசுவர், ஆண்ட பிள்ளையாரான பைரவர், யானை மீது இந்திரன்,

இரண்டு தலைகளுடன் அக்னி அசுவினித் தேவர்கள், தேரில் ரதி, பிரத்தரதியுடன் மன் மதன், யமுனை, மகாலட்சுமி, கருடன் மீது அமர்ந்தவாறு அதோ திக்கின் அதிபதியான திருமால், திக்பாலக பிரம்மன், துர்க்கை ஆகியோர் திருவுருவங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

பல திருவுருவங்கள் திருடு போய் விட்டதால், அதற்குரிய மாடங்கள் வெற்றி டமாக இருக்கின்றன. சில சிலைகள் உடைபட்டுள்ளன. இந்த மாடத்தில் இடம்

பெற்றுள்ள சிற்பங் கள் யாவும் உயர்ந்த வகைக் கருங்கல்லால் செய்யப்பட்டு வழ வழப்பூட்டுள்ளன. (இவற்றில் சிலவற்றின் சிறப் புக்களைப் பக்கம் 12ல் காண்க)

இந்தக் கிழக்கு வாயில் மீது அமைந் துள்ள நெடிய கோபுரத்தில் நந்திகள், அடுக்கு வாயில் துவார பாலகர்களைத் தவிர வேறு சுதைச் சிற்பங்கள் ஏதும் அமைக் கப்பட வில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக் கதாகும். பெரும்பாலான அன்பர்கள் இந்தக் கிழக்கு வாயிலையே பயன்படுத்துகின்றனர். ❀

தில்லையில் சுவர்ணபைரவரும்அஷ்டபைரவர்களும்

தில்லைப் பெருங்குத்தன் ஆடி மகிழ்ந்து கொண்டிருக்கும் பொன்னம்பல மன்றில் அதன் முதன்மைக் காவல் தெய்வமாக சுவர்ணாகர்ஷண பைரவர் எழுந்தருளியுள்ளார். இவர் உலோகத் திருமேனியாக இருந்து அருள் பாலித்துக் கொண்டிருக்கின்றார். இவருக்கு அடுத்த படியாக முதற்பிராகார திருமாளிகைப் பத்தியில் கேஷத்ரபாலகர்(கல்திருமேனியாக) எழுந்த ருளியுள்ளார்.

சுவர்ண பைரவரின் அஷ்ட சேனா திபதிகளாக விளங்கும் எட்டு பைர வர்கள்

கோபுரத்திற்கு இருவர் வீதம் நான்கு கோபுரங்களிலும் வீற்றிருக் கின்றனர். இவர்களில் நால்வர் சற்று பருத்த வயிற்றுடன் காணப்படுகின் றனர். மேற்கில் உள்ளவர் கபால மாலை அணிந்துள்ளார். இவர்கள் எல்லோரும் சடையை வட்டணையாக முடிந்துள் ளனர். மேற்கரங்களில் மான், மழு ஏந்தியுள்ள இவர்கள் முன் கரங் களில் சூலம், பானபாத்திரத்தைத் தாங்கியுள் ளனர். நிர்வாண கோலத்தில் இல்லா மல் அரையாடை அணிந்து, மார்பில் மணி மாலைகளைப் பூண்டுள் ளனர். இந்த பைரவர்கள் எண்மரும் செல்வங்களை அருளும் மூர்த்தி களாவார்.

நான்கு கோபுரங்களில் உள்ள சிறப்பியற்றிக்க சிற்பங்களில் சில...

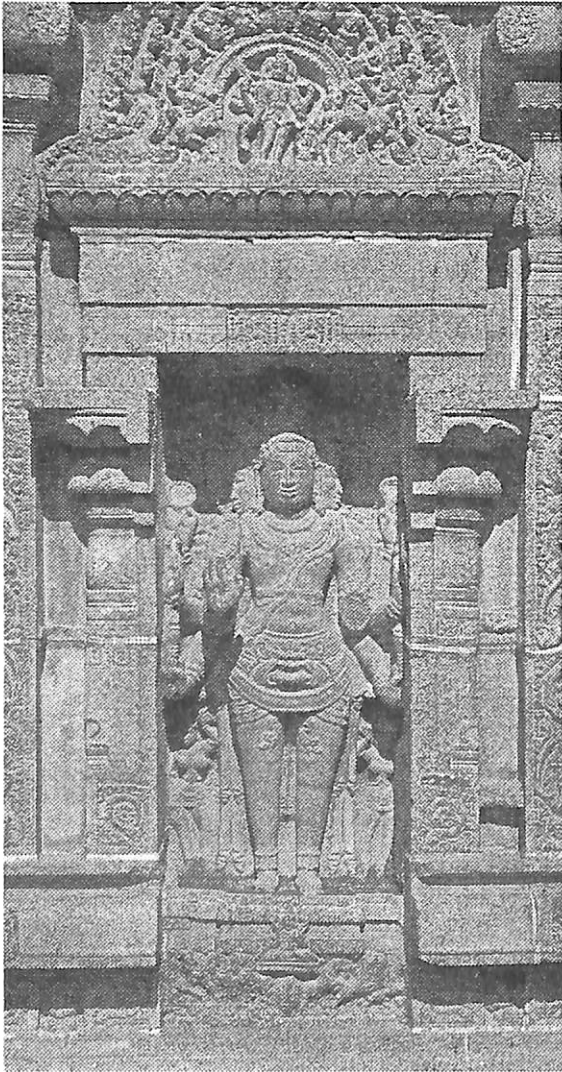
கோபுரத்தின் மாடங்களில் தலவரலாற்றை விளக்குவதாகவும், பதினெண் புராணங்கள் போற்றுவதாகவும் உள்ள தெய்வங்களின் சிலைகள் நிலைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் அரிதான ஏழு சிற்பங்களை இங்கே சிந்திக்கலாம்.

திக்காலக பிரம்மன்

இக்கோபுரத்தின் மாடத்தில் உள்ள பிரம்மதேவனின் வடிவம் கலைச் சிறப்பு மிக்கதாகும். நான்கு முகங்களுடன் அன்ன வாகனத்தில் வீற்றிருக்கும் இவர் முன்கரங்களைக் கூப்பியவாறு காணப்படுகிறார். பின்கரங்களில் கெண்டி, அட்சமாலை ஆகியவை உள்ளன. இவ்விதம் கைகளைக் கூப்பிச் சிவபெருமானை அஞ்சலித்தவாறு இருக்கின்ற கோலத்தை திக்காலக பிரம்மன் என்பர். சிவபெருமானின் பரிவாரங்களில் ஒன்றாக தசதிக் பாலகர்கள் இருக்கின்றனர். அவர்களில் ஊர்த்துவ திக் எனப்படும் வான வெளியின் பாலகனாக இந்தப் பிரம்ம தேவன் விளங்குகிறான். இந்தப் பிரம்மனின் வடிவம் அதியற்புதமாக இருக்கிறது. இது நான்கு கோபுரங்களில் இருக்கிறது.

சிவசூரியன் -

சிவபெருமான் ஆதியில் தானே சூரியனாக இருந்தான். பிறகு தன்னிடமிருந்து அனேக சூரியர்களைப் படைத்துப் பிரபஞ்சத்திற்கு ஒளி தரும்படிச் செய்தான். மூல சூரியனாக இருக்கும் அந்தச் சிவபெருமானின் திருவடிவச் சிவசூரியன் என்று போற்றுகின்றனர். இவர் நான்கு முகங்களும் எட்டுக் கரங்களும் இரண்டு திருவடிகளும் கொண்டவர். தலையின் பின்புறம் ஒளிவட்டம் காணப்படுகிறது. கரங்களில் அங்குசம், தாமரை, பாசம் ஆகியவற்றைக்

தேவியருடன் சிவசூரியன்
பீடத்தில் அருணணும் ஏழு குதிரைகளும்

காண்கிறோம். கரங்கள் உடைபட்டுள்ளதால் அதில் ஏந்தி இருந்த ஆயுதங்களை அறிய முடியவில்லை. பீடத்தில் தேரோட்டியான அருணனும் குதிரைகளும் சிறிய அளவில் செதுக்கப்பட்டுள்ளனர். இது சிவபுராணம் காட்டும் சிவவடிவமாகும்.

த்வனி சண்டர் -

சிவபெருமானின் அணுக்கத் தொண்டராக இருப்பவர். தொண்டர்தம் நாயகன் என்று போற்றப்படுபவர் சண்டேசுவரர் ஆவார். சிவாகமங்கள் யுகங்கள்தோரும் சண்டேசுவர பதவியில் வீற்றிருந்து முத்தி பெற்றவர்களைக் கூறுகிறது. இந்தக் கலியுகத்தில் சண்ட பதவியில் வீற்றிருப்பவர் த்வனி சண்டர் எனப்படுகிறார். இவர் நான்கு முகங்களும் நான்கு தோள்களும் கொண்டவர். மேற்கரங்களில் மழு, சூலம் ஏந்தியுள்ள இவர் முன்கரங்களில் அட்ச மாலை, தண்டம் ஆகியவற்றைத் தாங்கியுள்ளார். சிவாலயங்களில் பரிவாரமாக அமைக்கும் போது கோமுகிக்கு அருகில்

இவர் அமர்ந்த கோலத்தில் காணப்படுவார். சிற்றம்பலத்தின் கிழக்கில், பரமானந்த கூபத்தின்கரையில் உள்ள சண்டேசுவரர் ஆலயத்திற்குள்ளேயும் வீற்றிருக்கக் காணலாம். அங்கே இவருடன் பக்தசண்டேசரும் எழுந்தருளியுள்ளார். கிழக்குக் கோபுரத்தின் வடகிழக்கு முனையில் அடித்தள வரிசையில் கிழக்கு நோக்கி அமைந்த மாடத்தில் நான்முக தொனி சண்டேசுவரரைக் காண்கிறோம்.

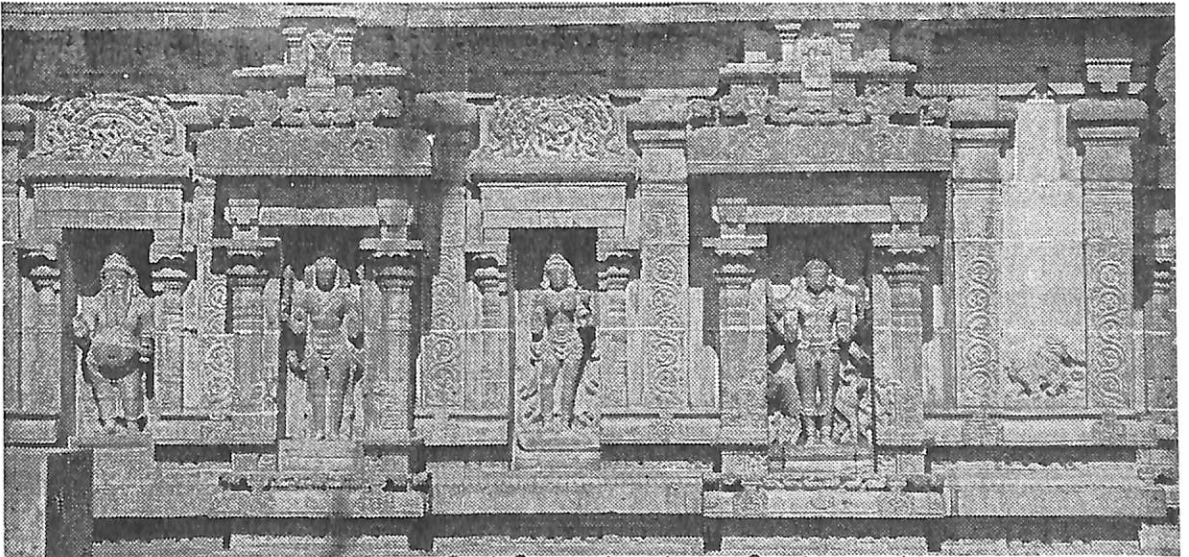
திக்காலக விஷ்ணு

அதோ திக் எனப்படும் பாதாளத்தைக் காவல் புரிபவராக விஷ்ணு இருக்கின்றார். இவரை அதோதிக் பாலகர் என்று அழைக்கின்றனர். இவர் கருட வாகனத்தில் அமர்ந்து சிவபெருமானை அஞ்சலித்தவாறு கைகளைக் கூப்பி உள்ளார். மேற்கரங்களில் சங்கு, சக்கரம் ஆகியவை திகழ்கின்றன.

ஆண்ட பிள்ளையாரான

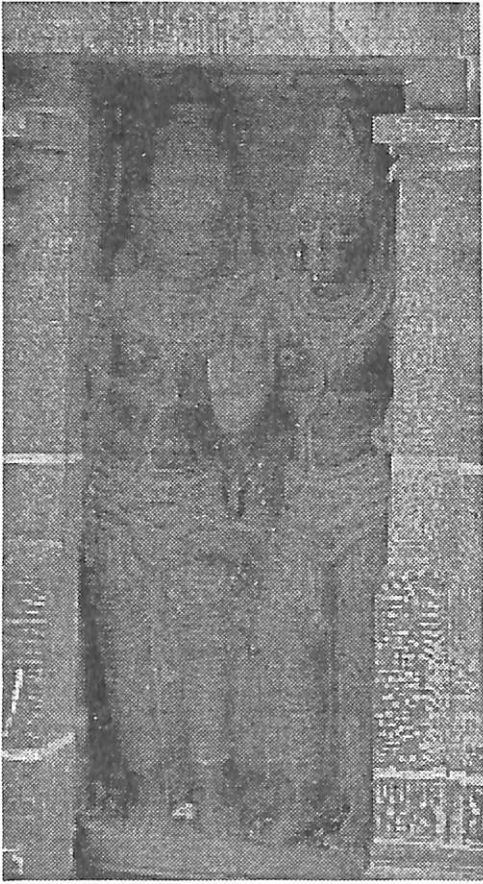
அஷ்டபுஜ பைரவர்

கிழக்குக்கோபுரத்தில் கல்ஹாரத்தில் கீழ் அடுக்கில் வடகிழக்கு முனையில்

அகத்தியர் - ஆதிசண்டேசுவரர் - கங்கை - ஷேத்ரபாலகர்
(கிழக்குக்கோபுரத்தின் ஈசான திக்கில் உள்ள சிற்பங்கள்)

அஸ்வினித்தேவர்கள்

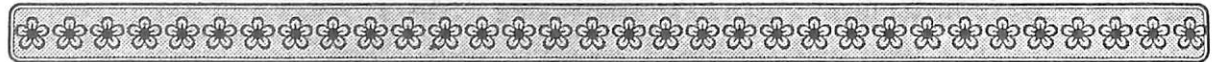
(ஈசான திக்குில்) பைரவர் இருக்கிறார். இவர் எட்டு கரங்களுடன் காட்சி தருகிறார். கரங்கள் உடைபட்டுள்ளன. தலையில் ஜ்வாலமுகி இருக்கிறது. பின்புறம் நாய் நிற்கின்றது. இது அதியற்புதமான சிலையாக இருக்கிறது.

மன்மதன்

கரும்பு வில்லை ஏந்தி தேரில் வரும் கோலத்தில் மன்மதனைக் காண்கி றோம். இவனுடன் ரதி பிரத்ரதி ஆகிய தேவியர் காணப்படுகின்றனர். தேரை குதிரைகள் இழுத்துச் செல்லுகின்றன.

ஸ்ரீ பைரவர் ஷேத்திர பாலர்

தெற்குக் கோபுரமான சொக்கசீயன் எழுநிலைக் கோபுரம்

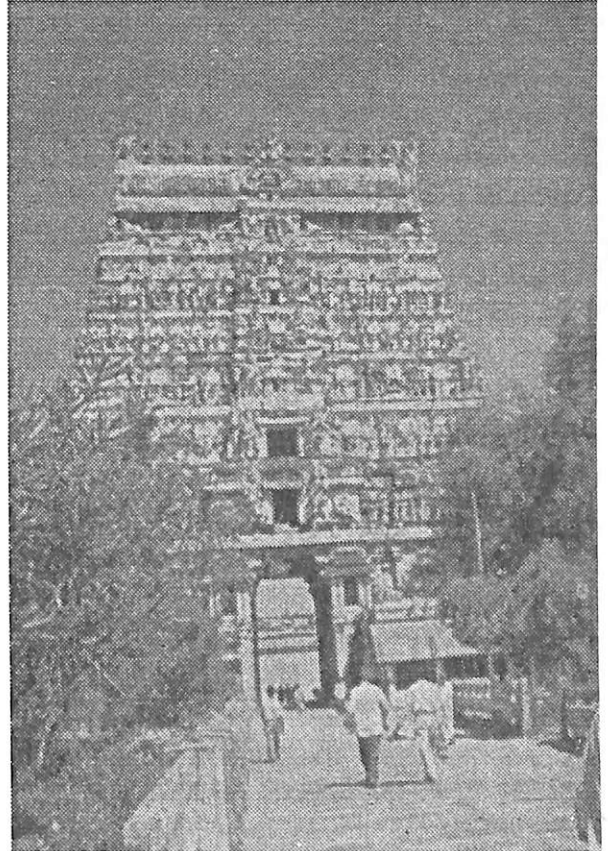
பொன்னம்பலத்தில் ஆடிக் கொண்டிருக்கும் ஆனந்தக் கூத்தருக்கு நேர் எதிரில் அமைந்திருப்பது தெற்குத் திருக்கோபுரமாகும்.

தெற்கு ரத வீதியில் இருந்து ஆலயத்திற்கு வருபவர்கள் அழகிய தோரண வாயிலைக் கடந்து வந்தால் தெற்குக் காவல் மண்டபத்தை அடையலாம். அதனை ஒட்டியுள்ள பிராகாரத்தைக் கடந்து பிராகாரம் வந்தால் சொக்கசீயன் எழுநிலைக் கோபுரமான தெற்குக் கோபுரத்தை அடையலாம். இதைக் கட்டியவன் காடவர் குலம் என்றழைக்கப்படும் பல்லவர் குலத்தில் வந்த கோப்பெருஞ்சிங்கன் என்னும் அரசனாவான்.

சேந்தமங்கலத்தைத் தலை நகராகக் கொண்டு ஆட்சிபுரிந்த இம்மன்னன் சிலகாலம் சோழர்களுக்கு அடங்கிய சிற்றரசனாகவும், சமயம் நேரும் போது சுதந்திர மன்னனாகவும் செயல்பட்டவன். (பார்க்க தனிக்கட்டுரை பக்கம் 18)

தில்லையம்பலவாணன் மீது எல்லையற்ற பக்தி கொண்ட இம்மன்னன் அவரது சந்நிதிக்கு நேர் எதிரில் இந்தக் கோபுரத்தை அமைத்தான். இதனை அடிக்கடி புனரமைத்துப் போற்றிப் பாதுகாக்க செங்கல்பட்டுக்கு அருகிலுள்ள ஆற்றூரில் நிலம் விடுத்தான். அதன் வருவாயைக் கொண்டு மேற்படி கோபுரத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதைக் கல்வெட்டாகவும் பொறித்து வைத்தான். செங்கல்பட்டு

ஆத்தூர் முத்தீசுவரர் ஆலயத்திலும் காஞ்சிபுரம் ஏகாம்பரேசுவரர் ஆலயத்திலும் இச்செய்திகள் பொறிக்கப்பட்ட கல்வெட்டுகள் காணப்படுகின்றன. இப்படி ஒரு மன்னன் தான் கோபுரத்தைக் கட்டியதுடன் நின்று விடாமல் தொடர்ந்து அதைப் போற்றிப் பாதுகாக்கவும் வகை செய்துள்ளதை வேறெங்கும் காணமுடியவில்லை.

சொக்கசீயன் எழுநிலை தெற்குக் கோபுரம்

கோப்பெருஞ்சிங்கனை நினைந்து போற்றித் திருக்கோபுரத்துள் செல்வோம். இக்கோபுரத்தின் கல்ஹாரத்தில் தெற்கு நோக்கியவாறு அமைந்த சுவரில் வாயிலை ஒட்டி அமைந்த மாடங்களில் துவார பாலகர்கள் உள்ளனர். மேற்குப் பக்கம் இருப்பவர் ஆட்கொண்டார் என்றும் கிழக்குப் பக்கம் இருப்பவர் உய்யக் கொண்டார் (அய்யாக்கொண்டார்) என்றும் அழைக்கப் படுகின்றனர்.

இதில் ஆட்கொண்டார் காலனை உதைத்து அடியவரைக் காத்த கால சம்ஹார மூர்த்தியாகத் திகழ்கிறார். இவருக்குச் சிறப்பு வழிபாடுகள் செய்யப்படுகின்றன. ஆட்கொண்டாரும் உய்யக்கொண்டாரும் மிக உயரமான மாடத்தில் இருப்பதால் அவர்களிடம் சென்று பூஜை செய்ய படிகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இருவர் இருக்கும் மாடங்களும் முன்னே வளர்த்திக் கட்டி மண்டபம் அமைக்கப் பட்டுள்ளனர். இவர்களைக் குலதெய்வமாகக் கொண்டவர்கள் இருக்கின்றனர். இவர்களுக்கு நேர்ந்து கொண்டு பிரார்த்தனைகளைச் செய்கின்றனர். (இவர்களைப் பற்றிய விரிவான செய்திகளை பக்கம் 000ல் உள்ள தனிக் கட்டுரையில் காண்க)

இருவருக்கும் நேர் எதிரில் தனித் தனியே அமைந்த மண்டபங்களில் நந்தி தேவர் உருவங்கள் உள்ளன. துவார பாலகர்களுக்கே எதிரே தனியே நந்தி அமைத் திருப்பது குறிப்பிடத் தக்க காட்சியாக இருக்கிறது. இந்த நந்திகளும் உயரமான மேடை மீது அமைந்துள்ளனர்.

இந்த வாயிலின் கல்ஹாரம் இரண்டு அடுக்குகளை உடையது. இரண்டு அடுக்கிலும் புறச்சுவர்களில் மாடங்கள் அமைக்கப்

பட்டு அதில் தெய்வத் திருவுருவங்கள் நிலைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

மற்ற கோபுரங்களில் இருப்பதைப் போலவே மேல் அடுக்கில் மகேசுவர வடிவங்களோடு, துவாரபாலகர், பைரவர் வடிவங்களும், கீழ் அடுக்கில் கணநாதர், திக்பாலகர் போன்ற திருவுருவங்களும் நிலைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

இக்கோபுரத்தின் வடப்புறச்சுவரில் அமைந்துள்ள பெரிய மாடத்தில் ஆறுமுகர் சந்நதி அமைந்துள்ளது. இவர் பெரிய வரப் பிரசாதியாகப் போற்றப்படுகிறார். இவர் வீற்றிருக்கும் மாடத்தின் முன்புறத்தை வளர்த்திக் கட்டி விசாலமான மண்டபங்களை அமைத்துள்ளனர். வடக்கு நோக்கி இருக்கும் இவரை வடக்குநோக்கிய முருகன் என்று சிறப்புடன் கொண்டாடுகின்றனர்.

இக்கோபுரத்தின் வாயிலின் இருபுறமும் பரதநாட்டிய சாத்திரம் கூறும் 108 கரணங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் 8 மாடங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் தூர்க்கை, பைரவர் ஆகிய திருவுருவங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

இந்த நாட்டிய கரணங்களைச் செய்வித்தவன் சொக்கசீயன் ஆவான்.

தில்லையில் உள்ள நாற்பெரும் கோபுரங்களில் தெய்வச் சந்நிதிக்கு முன்பாக அமைந்தது இக்கோபுரம் மட்டுமேயாகும். இது தில்லைபொற்சபையில் நடனமாடும் சபாநாயகருக்கு நேராக அமைந்ததாகும். (மற்றைய கோபுரங்கள் குறிப்பிட்டுச் செல்லும் வகையில் தெய்வங்களுக்கு நேராக அமையவில்லை. இட வசதிக்கு ஏற்ப அமைந்ததாகவே தெரிகிறது) இந்தக் கோபுரத்திற்கு எதிரில் அமைந்த வீதி சபாநாயகர் தெரு என்று அழைக்கப்

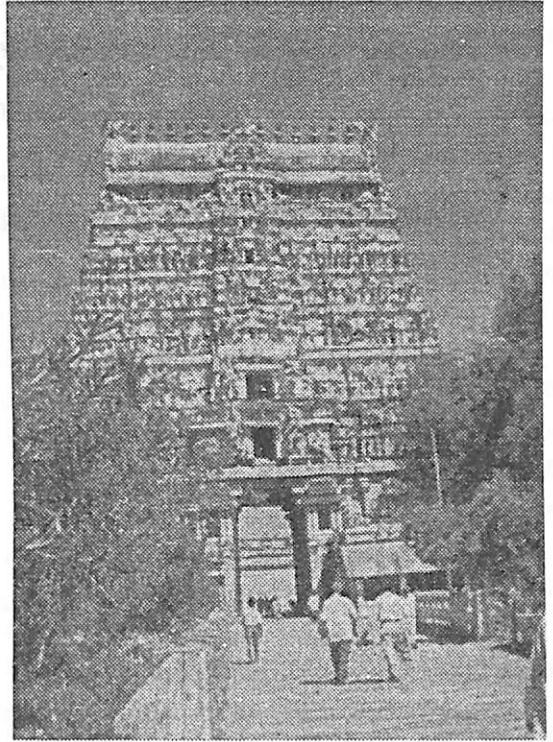
படுகிறது. இந்தக் கோபுரத்திற்கு நேராக சபா நாயகருக்கு நேராக பெரிய பலிபீடம் மாக்களை ஆகியவை அமைந்துள்ளன. பலிபீடத்தின் முன்புறம் சிறிய மாடத்தில் தட்சிணாமூர்த்தியும், விநாயகரும் உள்ளனர்.

இந்தக் கோபுரத்தின் ஏழு அடுக்குகளிலும் அனேக சுதைச் சிற்பங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. பலவகையான தட்சிணாமூர்த்தி வடிவங்கள், கல்யாண கோலங்கள், அம்பிகையின் அழகிய வடிவங்கள் என்று அனேக அழகிய சிற்பங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

உச்சியில் பதினாறு கலசங்கள் இருக்கின்றன.

இவ்வாயிலில் கோப்பெருங்சிங்களின் திருவுருவம் அமைந்திருந்தது. அதனை கலகக் காரர்கள் உடைத்துவிட்டனர். அந்த மாடம் இப்போது வெற்றிடமாக இருக்கிறது.

திருஞான சம்பந்தப் பெருமான் தில்லைக் கூத்தனை இந்த வாயில் வழியாக வந்து வழிபட்டதாகப் பெரிய புராணம் கூறுகிறது. அதை நினைவுகூரும் வண்ணம்

கோயிலுக்கு எழுந்தருளும் திருஞான சம்பந்தரைத் தில்லை மூவாயிரவர் வரவேற்கும் திருக்காட்சி சுதைச் சிற்பமாக அமைக்கப்பட்டு வண்ணம் தீட்டிப் பொலிவுடன் காட்சி தருகிறது.

மகிஷாசுரமர்த்தனி

கிழக்குக் கோபுரத்தின் மேற்கு முகத்தில், தெற்குக்கோபுரத்தின் வடக்குப் பகுதியில் உள்ள அடித்தள மாடங்களில் 17 கரங்களை உடைய மகா துர்க்கையின் வடிவங்கள் அழகிய கல் திருவுருவங்களாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. மகிஷனைக் கீழே தள்ளி மிதித் தவாறு காட்சிதரும் அவளது திருக்கோலம் அற்புதமாக இருக்கிறது. இரண்டு திருவுருவங்களிலுமே கரங்கள் உடைக்கப் பட்டுள்ளன. கரங்கள் சிதைந்தாலும் கலையழகு குறையாமல் இந்தத் துர்க்கை காட்சிதருகிறாள்.

தெற்குக் கோபுரத்தில் வீற்றிருக்கும் ஆட்கொண்டாருமும் உய்யக் கொண்டாருமும்

சிதம்பரம் தெற்குக் கோபுரமான சொக்கசீயன் திருக்கோபுரத்தில் வாயிற் காவலர்களாக எழுந்தருளியிருக்கும் துவாரபாலர்கள் ஆட்கொண்டார், உய்யக் கொண்டார் என்று அழைக்கப்படுகின்றனர்.

ஒரு சமயம் இந்திரன் முதலான தேவர்கள் தாங்களே மிகுந்த பலசாலிகள், எல்லோரும் தமக்குத் கீழ்ப்படிந்து நடக்க வேண்டும் என்று இறுமாப்புடன் நடந்து வந்தனர். அவர்களால் கணங்களும், தேவர்கூட்டமும் அஞ்சி வாழ வேண்டியதாயிற்று.

அவர்களை அடக்கி நல்வழிப்படுத்த எண்ணம் கொண்ட சிவபெருமான், அவர்கள் முன்னே ஓர் யக்ஷனாகத் தோன்றினார். அவரைக் கண்ட அவர்கள் மதியாது கர்வத்துடன் இருந்தனர். யக்ஷனாக இருந்த சிவபெருமான், அவர்கள் முன்னே ஒரு துரும்பைக் கிள்ளிப் போட்டு ஆற்றல் மிக்கவர்கள் என்று கூறிக் கொள்ளும் நீங்கள் இதை அசையுங்கள் என்றார்.

இது என்ன பிரமாதம் என்று இந்திரன் அந்தத் துரும்பை எடுக்க முயன்றான். அவனால் அதை அசைக்கக் கூட முடியவில்லை. அவனது ஆற்றாமையைக் கண்டு எள்ளி நகைத்து வாயுதேவன், இதைத் தூக்கி இப்போதே வீசுவேன் என்று வந்தான். அவனாலும் அதை அசைக்க முடியவில்லை. அடுத்ததாக அக்னி, இப்போதே இதை எரித்துச் சாம்பலாக்குவேன் என்று கர்ச்சித்து வந்தான். அவன் உருவாக்கிய காட்டுத் தீ துரும்பைத் தொடவும் பயந்தது.

அகங்காரம் கொண்ட தேவர்கள் அத்தனை பேரும் துரும்பை அசைக்கவும், அழிக்கவும் முயன்று தோற்றனர். அவர்களது ஆணவம் இருந்த இடம் தெரியாமல் ஓடி மறைந்தது.

வந்திருக்கும் யக்ஷன் சாதாரணமான வனில்லை. சிவபெருமானாகவே இருக்க வேண்டும் என்று உணர்ந்து அவரைத் துதித்தனர். அவர் தனது யக்ஷ வடிவத்தை விடுத்து அவர்களுக்குச் சோதி வடிவமாகக் காட்சியளித்தார். அவர்கள் எல்லோரும் அவரைப் பணிந்து போற்றி வேண்டிய வரங்களைப் பெற்றனர்.

பின்னர், சிவபெருமான் அத்தூரும் பைக் கணநாதனாக்கினார். அவனுக்கு திருணன் என்று பெயர் சூட்டி, தண்டம், பரசு முதலான ஆயுதங்களை அளித்துத் தனது மாளிகையின் தெற்கு வாயிலுக்குக் காவலனாக்கினார். நாட்கள் இனிதே கழிந்தன.

ஒரு சமயம் தீவ்ரன் என்ற அசுரன் தோன்றினான். அவனது அட்டகாசமான ஆர்ப்பரிப்பு எல்லோரையும் நடுங்கி ஓடி ஒளியச் செய்தது. அவனை எதிர்ப்பவர் எவருமில்லை.

சிவபெருமான் திருணனை மந்திரித்து விடைகொடுத்து அவனை அழித்து வருக என்று ஆணை தந்து அனுப்பினார். திருணன் விரைந்து சென்று தீவிரன் இருக்குமிடத்தை அடைந்தார்.

தேவாதி தேவர்களே தனக்கு அஞ்சி, முன்னிற்காது ஓடி ஒளியத் தைரியத்துடன்

தன் முன்னே வந்து நிற்கும் திருணனைக் கண்டு தீவரன் கோபித்தான்.

அவனது ஆத்திரம் எல்லை கடந்தது. திருணன் அவன் மீது பாய்ந்து அறைந்து கீழே தள்ளினார். இருவருக்கும் கடும் யுத்தம் நிகழ்ந்தது. இறுதியில் தீவிரன் தோற்றுச் சரணடைந்தான். திருணன் அவனைப் பிடித்துச் சென்று சிவபெருமான் முன்பு விடுத்தார். சிவதரிசனத்தால் அவன் தனது அகங்காரம் அழிந்து, தனக்கு நற்புத்தி உண்டாகிவிட்டதாகவும், தன்னை மன்னித்து அடிமையாக ஏற்றுக் கொள்ளும்படியும் வேண்டிக் கொண்டான்.

திருணன் பகைவனாக இருந்த தீவிரனை ஆட்கொண்டு அருள்பாலித்ததால், ஆட்கொண்டான் என்றும், உய்யும் வழி அறிந்து சிவனருள் பெற்றதால் தீவரன் உய்யக் கொண்டான் என்றும் பெயர் பெற்றனர்.

சிவபெருமான் இருவரையும் தில்லைக் கோயிலின் தெற்கு வாயிலுக்குத் துவாரபாலகர்களாக இருக்கும் வரத்தை

அளித்தார். அதன்படியே அவர்கள் தெற்குக் கோபுர மாடத்தில் வீற்றிருக்கின்றனர்.

ஆட்கொண்ட தேவருக்குத் தனியே யந்திரம், மந்திரம், அஷ்டோத்திரம், சகஸ்ரநாமம் முதலியன இருக்கின்றன. சிதம்பர ரகஸ்யம் என்னும் நூலில் இவரை ஆஞ்சநேயர் வணங்கி அருள்பெற்றதாகவும், பின்னாளில் பீமசேனன் வழிபட்டுப் பேறு பெற்றதாகவும் கூறப்பட்டுள்ளது.

இவரை வணங்கினால் கஷ்டங்கள் எளிதில் விலகும். துஷ்டர்கள் நம்மைக் கண்டு அஞ்சி ஓடுவர். பேய் பிசாசு பிடிக்காது. பில்லி குன்யம் அண்டாது. எடுத்த காரியத்தில் வெற்றி உண்டாகும்.

இவர்களது பூசைக்காக ஜெயங்கொண்ட பட்டினம் என்னும் ஊர் அளிக்கப் பட்டதாகக் கூறுகின்றனர். கவரைப்பட்டு ஊரில் உள்ள பல குடும்பத்தினருக்கு இவர்காவல் தெய்வமாக இருக்கிறார். இவருக்கு நேர்ந்து கொண்டு அன்பர்கள் காணிக்கை செலுத்துகின்றனர்.

❀

தில்லைப் பெருங்கோயில் கோபுரங்களில் நாகர் வடிவங்கள்

வாயிற்காவலர்களாக நாகர்களை அமைப்பது வழக்கம். வாயில்படிகளில் நாகர் உருவங்களை வைத்து வணங்குகின்றனர். தில்லைப் பெருங்கோயில் கோபுரத்தில் பாம்பு வடிவங்கள் கற்சிலைகளாகவும், சுதைச் சிற்பங்களாகவும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவை தனிச் சிற்பங்களாகவும் கதையோட்டத்துடனும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. கோபுரங்களின் கல்ஹாரத்தின் கீழ் அடுக்கில் அனந்தன், வாசுகி, பதஞ்சலி ஆகியோரைக் காண்கிறோம். மேலும், இரட்டைப் பாம்பு தேவதைகளாக இராகுகேதுக்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளனர். இது தவிர பெயர் தெரியாத பாம்பரசர் வடிவங்களும் இடம் பெற்றுள்ளன.

குறிப்பாக, வடக்குக் கோபுரத்தில் முதல்நிலையில் ஏறத்தாழ 20 அடி நீளமுள்ள ஐந்து தலைப் பாம்பு படமெடுத்து ஓடி வருவதும், அதைச் சிவபெருமான் மகுடி ஊதி அடக்குவதும் சிறப்பாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

தெற்குக் கோபுரத்தில் ஏறத்தாழ 40 அடி நீளமுள்ள வாசுகி என்னும் பாம்பைக் கட்டித் தேவர்கள் பாற்கடலைக் கடையும் காட்சி பெரியதாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இவைகளைத் தவிர துவாரபாலகர் பூதகணங்களுக்கு ஆபரணங்களாகவும் விளையாட்டுப் பொருளாகவும் இருக்கும் அனேக பாம்புகளைக் காண்கிறோம்.

❀

பரதம் வல்ல பெருமாள், சகலலோகச் சக்ரவர்த்திகள் கோப்யெருஞ்சிங்கன்

தென்னார்க்காடு மாவட்டம் சேந்த மங்கலத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சிபுரிந்தவன் கோப்பெருஞ்சிங்கன். காடவர்குலமான பல்லவமரபில் வந்தவன்.

பல்லவ அரசனும் தனது முன்னோனுமான இரணிய சிம்மவர்மனால் அமைக்கப்பட்ட திருக்கோயிலின் மீது எல்லை யற்ற பக்தி கொண்டவன். வாள் வல்ல பெருமாள், அவனியாளப் பிறந்தவன் சகல புவன சக்ரவர்த்திகள் போன்ற பட்டங் களைத் தரித்துப்பெருவீனாகத் திகழ்ந்தவன். முதலில் முதலாம் குலோத்துங்கனின் படைத் தலைவனாக இருந்து அவனது மகளை மணந்தவன் என்பதால் சோழர் ஆட்சியில் செல்வாக்கு பெற்றிருந்தான். இவனை மணவாளப் பெருமாள் எனவும் அழைத்தனர்.

அவனது பட்டப் பெயர்களில் சொக்க சீயன் (இது இக்கோயிலை ஆதியில் அமைத்த ஹிரண்யசிம்மன் என்பதன் மற்றோர் வடிவமாகும்.) என்பது முதன்மை பெற்றதாகும். அப்பெயரால் அவன் தெற்குக் கோபுரத்தை எழுநிலைக் கோபுரமாகக் கட்டினான். அதற்குச் சொக்கசீயன் தெற்குக் கோபுரம் என்ற பெயருமிட்டான்.

ஆடற்கலையில் வல்லவனாக இருந்ததால் இவனுக்குப் பரதம் வல்ல பெருமாள் என்ற பட்டப்பெயர் வழங்கப்பட்டது.

இதனை ஆற்றார் கல்வெட்டால் அறிகிறோம். இவன் தான் கட்டிய இந்தக் கோபுரத்தில் பரத நாட்டியத்தின் அடிப்படையான 108 கரணங்களையும் சிற்பமாக வடித்தான். தெற்குக் கோபுரத்தில் இவனது திருவுருவம் இருந்ததாகவும், கலகக்காரர்கள் அதைச் சிதைத்ததாகவும் கூறுகின்றனர்.

இவனது மகனும் கோப்பெருங் சிங்கன் என்றே அழைக்கப்பட்டான். இவன் ஆற்றார் கல்வெட்டில் பதரமல்லன் என்றும், திரிபுராந்தகம் கல்வெட்டில் சாஹித்யரத்னாகரன் என்றும், தன்னைக் குறித்துக் கொள்ளுகிறான். இவன் குலோத்துங்க சோழனால் தொடங்கி நின்றிருந்த கிழக்கு ராஜகோபுரத்தைக் கட்டினான். இதன் காலம் கி.பி. 1262 என்கின்றனர். இதில் பரதநாட்டிய சாத்திர கரணங்களைச் செதுக்கியதுடன், அவற்றின் மீது பரத நாட்டிய சாத்திரத்தில் உள்ள சுலோகங்களையும் கிரந்த லிபியில் பொறித்து வைத்தான். இந்தக் கோபுர மாடத்தில் இவனது திருவுருவம் இடம் பெற்றுள்ளது.

தந்தையும், மகனுமான இந்த இருவரும் தில்லையம்பலவாணருக்கு அனேக திருப்பணிகளைச் செய்துள்ளதை இங்குள்ள கல்வெட்டுக்கள் மூலம் அறிய முடிகிறது.

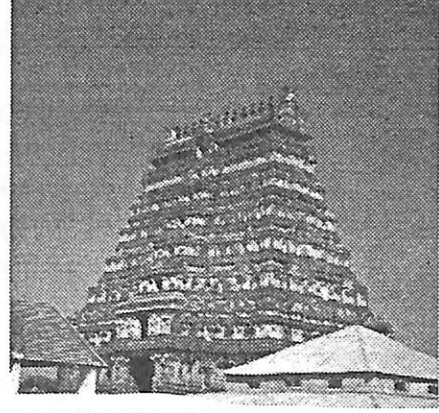

மேலைக் கோபுரமான சுந்தரபாண்டியன் கோபுரம்

மேலைவீதியின் வழியாகச் சிதம்பரம் நடராஜர் கோயிலுக்குச் செல்லும் போது முதலில் காவல்கூட மண்டபத்தைக் காண்கிறோம். அதைக் கடந்து செல்லும் போது முதலில் கோபுரவாயிலின் தென்பக்கம் அமைந்துள்ள விநாயகர் சந்நிதியைக் காண்கிறோம்.

இவரே தலவிநாயகர் ஆவார். நடராஜப் பெருமானைப் போலவே இவரும் ஆனந்த நர்த்தனராக விளங்குகிறார். தலபுராணம் இவரைத் தனிச்சிறப்புடன் போற்றுகிறது. இவர் கோபுரமாடத்துக் கணபதியாக இருந்தாலும், இவரது சந்நிதி வளர்த்திக் கட்டி பெரிய சிற்றாலயமாகத் திகழ்கிறது. இவருக்கு எதிரில் வில்வமரம் உள்ளது. இவரை வன்னி விநாயகர் என்றும், கற்பக விநாயகர் என்றும் போற்றுகின்றனர். இவரைக் கல்வெட்டுக்கள் குலோத்துங்கச் சோழப்பிள்ளையார் என்று அழைக்கின்றன.

குலோத்துங்கனால் தொடங்கி விடப்பட்ட இந்தக் கோபுரவாயிலை ஐடாவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் எழுநிலைக் கோபுரமாகக் கட்டி நிறைவு செய்தான். அதனால் அது அவன் பெயரால் சுந்தர பாண்டியன் கோபுரம் என்னும் பெயரைப் பெற்றது. இதிலுள்ள அரச வம்சத்தைச் சுந்தர பாண்டியன் திருவுருவம் என்று கூறுகின்றனர். இவன் சோழ நாட்டை வென்றதுடன் நடுநாட்டையும் கைப்பற்றிக் கொண்டான். சிதம்பரத்தில் வீராபிஷேக மும் விஜயாபிஷேகமும் செய்து கொண்டான். இவன்

அமைத்ததே மீனாட்சி சுந்தரேசுவரர் கோயிலும் சுந்தரபாண்டியன் மண்டபமுமாகும். இவன் இப்பகுதியை ஆண்டகாலம் கி.பி. 1251 முதல் கி.பி. 1271 வரையுள்ள) 21 ஆண்டுகள் என்று குறித்துள்ளனர்.

மற்றைய கோபுரவாயிலைப் போலவே இதன் கல்ஹாரமும், இரண்டு அடுக்குகளை உடையதாக இருக்கிறது. மேல் அடுக்கில் உள்ள கோட்டங்களில் மகேசுவரமூர்த்தங்களும் துவாரபாலகர், பைரவர் வடிவங்களும் இடம் பெற்றுள்ளன. கீழ் அடுக்கில் 1.சந்திரன், 2.கிரியாசக்தி 3.சனி பகவான் 4. வாயு பகவான், 5.அக்னி பகவான், 6.க்ஷேத்ரபாலப் பிள்ளையார், 7. காம தேவன் 8.கங்காதேவி 9. அகஸ்தியர் 10.ஆதிசண்டேசுவரர், 11.கருடன் மீது விஷ்ணு, 12.தன்வந்திரி, 13.திரிபுரசுந்தரி, 14. ஸ்ரீதேவி, 15. சுக்கிரன் 16. தாரகாரி 17. ஜயன், 18. வைஜயன் என்னும் துவாரபாலகர் 19. தேவேந்திரன், 20,21 துவாரபாலகணநாதர் 22. நாகன் 23. யமுனை, 24.

பத்ரகாளி 25. நிருதி, 26. புதன், 27. ஞான சக்தி, 28, விசுவகர்மா 29. துர்க்கா தேவி, 30. ருத்திரர், 31. ராகு கேதுக்கள், 32. நாரதன் 33. அளகேசுவரன் என்னும் 33 வடிவங்கள் தனித்தனியே மாடங்களில் இடம் பெற்றுள்ளன. இவர்கள் எழுந்தருளியுள்ள மாடங்கள் மீது இவர்களது பெயர்களும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.

இக்கோபுரத்தின் மேற்குப்புறம் தென்சிறகில் விநாயகர் வீற்றிருப்பதைப் போலவே கிழக்குப்புறம் வடசிறகில் முருகன் வள்ளி தெய்வயானையுடன் வீற்றிருக்கின்றார். இவருடைய சந்நிதியும் பெரியதாகக் கட்டப்பட்டுப் பரிவார தெய்வங்களும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. விநாயகர், நவவீரர்கள், சுமந்தரீசுவரர், துவாரபாலகர்கள் என பரிவார தெய்வங்கள் எழுந்தருளியுள்ளனர். இது சிறந்த வழிபாட்டுத் தலமாக விளங்குகிறது. கந்தர் சஷ்டி விழா சிறப்புடன் கொண்டாடப் படுகிறது.

கோபுரவாயிலில் 108 நாட்டிய கரண சிற்பங்களும், முழுமையாகச் செதுக்கி

அமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு கரண சிற்பத்தின் மீதும் அதை விளக்கும் வட மொழி சுலோகம் இடம் பெற்றுள்ளது. இங்கு மேலும் நடனங்களைப் பார்வையிடும் அதிகாரிகள், ஆர்வலர்கள், பார்வையாளர்கள் ஆகியோரும் புடைப்புச் சிற்பங்களாக அமைக்கப்பட்டுள்ளனர். விதானங்களிலும் அழகிய சிற்பங்கள் காணப்படுகின்றன.

பெரிய மாடங்களில் பைரவர், துர்க்கை, திருப்பணி செய்த சுந்தர பாண்டியன், அதிகாரநந்திதேவர், அவர் மனைவி ஆகியோர் இடம் பெற்றுள்ளனர்.

கல்ஹாரத்திற்கு மேலே அமைந்த சுதை மாடங்களில் வள்ளி கல்யாணம், தெய்வயானை கல்யாணம் போன்ற அனேக சுதைச் சிற்பங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. எழுநிலைக் கோபுரத்தின் உச்சியில் பதின்மூன்று கலசங்கள் வைக்கப்பட்டுள்ளன.

விநாயகரும், முருகனும் கோலாகலமாக வீற்றிருக்கும் கோபுரமாகச் சுந்தரபாண்டியன் கோபுரம் விளங்குகிறது.

வடக்குக் கோபுர சப்தமுனிஸ்வரர்

வடக்குக் கோபுரத்தின் முகப்பில் மேற்கு நோக்கியவாறு சிறிய சந்நிதி அமைந்துள்ளது. இதில் பைரவர் போன்ற தோற்றத்துடன் தண்டாயுதம் பானபாத்திரம் ஏந்திய திருவுருவம் நிலைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இவரைச் சப்தமுனிஸ்வரர் என்று அழைக்கின்றனர். கோயில் களைக் கட்டும் பணியிலும், அதைக் காக்கும் பணியிலும் முன்னின்று உயிர் துறந்த வீரர்கள் வீர சொர்க்கத்தை அடைவர். மீண்டும் அதே கோயிலுக்கு வந்து அருவ நிலையில் இருந்து தமது பணியைத் தொடர்வர். பெருமபாலும் இவர்களைக் கோபுரத்தின் குடைவரையில் வைத்து வழிபடுவதே வழக்கம். இவர்களைத் தங்கமுனி என்றும், சுவர்ணமூர்த்தீசுவரர் என்றும் அழைப்பர். தில்லைப் பெருங்கோயிலைக் காக்கும் பணியில் தனது இன்னுயிர் தந்து தெய்வநிலை பெற்றவர்கள் அனேகராவர். அவர்கள் அனைவரையும் தனித்தனியே வைத்து வழிபட முடியாது என்றதால், ஏழு வடிவங்களை வைத்து வழிபடுவது வழக்கம். ஏழு உருவமாக அமைப்பதால் அவர்களைச் சப்தமுனிகள் என்று அழைப்பர். இங்கு ஏழு முனிகள் இல்லாவிட்டாலும், இங்கு எழுந்தருளியுள்ள ஒருவரே சப்தமுனி என்று அழைக்கப்பட்டு, அவருக்குச் சிறப்பு வழிபாடுகளை நடத்துகின்றனர்.

வடக்குக் கோபுரம்

ஆண்டவன் தானே கட்டிய கோபுரம்

வடக்குத் திசையை உத்திரத்திக்கு என்பர். உத்திரம் என்பதற்கு மேலானது உயர்ந்தது, தாங்கிப் பிடிப்பது என்பது பொருள். சமய வாழ்வில் வடதிசை உயர்ந்த திசையாகப் போற்றப்படுகிறது. வாழ்விற்கு அவசியமான அனைத்துச் செல்வங்களுக்கும் அதிபதியான குபேரன் வாழும் திக்காக அது இருக்கிறது. அன்பர்கள் வடதிசையை நோக்கி அமர்ந்து ஜபம், பூஜைகள் ஆகிய வற்றைச் செய்கின்றனர்.

ஆலயங்களில் வடக்குத் திசைக் கோபுரம் சிறந்ததாகப் போற்றப்படுகிறது. அது கயிலாய மலையை நோக்கியிருப்பதால்

கயிலாசக் கோபுரம் என்றும் அழைக்கப் படுகிறது.

தில்லைக்கோயிலின் வடக்குக் கோபுரம் மற்றைய மூன்று கோபுரங் களுக்கு முன்னதாகவேதோன்றி பெருமை யுடன் திகழ்ந்ததாகும். பத்தாம் நூற்றாண்டில் மற்றைய மூன்று திசைக் கோபுரங்கள் ஈரடுக்குக் கோபுரமாக மரத்தால் செய்யப் பட்டிருந்த போது இது பல்லவ அரசர்களால் திருப்பணி செய்யப்பட்டு அழகிய கோபுர மாக அமைத்திருந்தனர். அக்கோபுரம் அந்நாளில் காஞ்சி கயிலாயநாதர் ஆலயத்

வடக்குக் கோபுரம் - சிதம்பரம்

தின் கோபுரம் போல் இருந்ததைத் தஞ்சையில் இராஜராஜன் வரைந்துள்ள ஓர் ஓவியத்தின் மூலம் அறிகிறோம். இது சுந்தரரின் காலத்தில் வாழ்ந்த இராஜசிம்மனால் கட்டப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பது அறிஞர்கள் கருத்தாகும்.

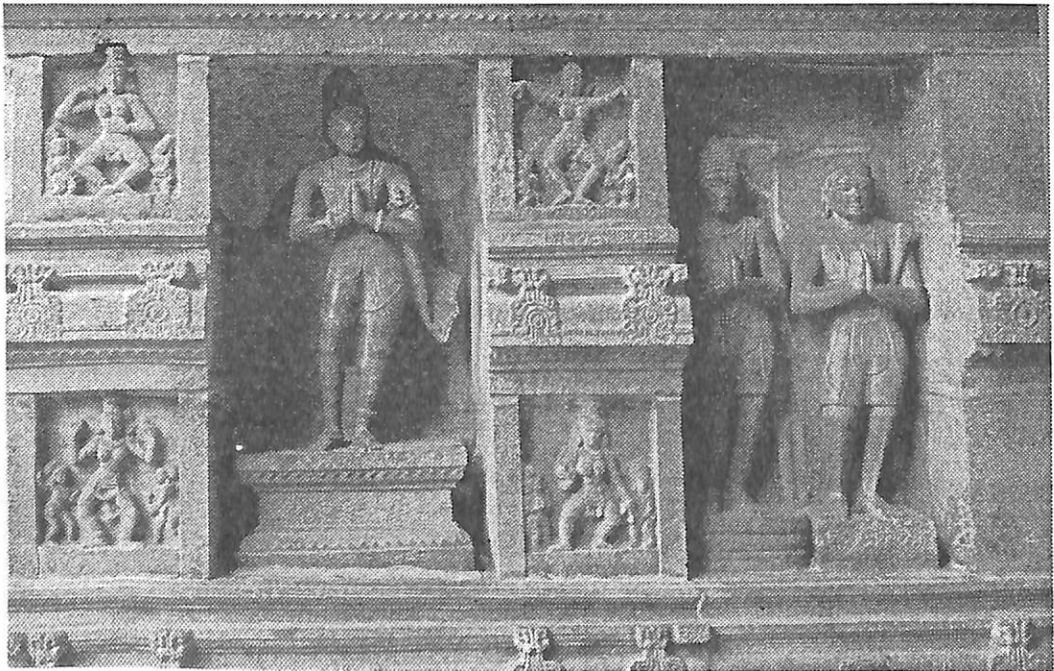
பின்னாளில் இந்தக் கோபுரத்தை அப்படியே விட்டுவிட்டுக் கிழக்குக் கோபுரத்தை சோழர்களும் மேற்குக் கோபுரத்தைச் சுந்தர பாண்டியனும், தெற்குக் கோபுரத்தைக் கோப்பெருஞ்சிங்கனும் பெரிய அளவில் எழுநிலைக் கோபுரமாக அமைத்தனர்.

அவர்களுக்குப் பிறகு இந்தக் கோபுரத்தின் அடிப்பாகத்தைக் கட்டியவர் விஜய நகரப் பேரரசரான ஸ்ரீ கிருஷ்ண தேவராயராவார். இதனை ஸ்வஸ்திஸ்ரீ இந்தக் கோபுரம் ராஜாதிராஜன் ராஜ பரமேஸ்வரன் ஸ்ரீ வீரப்பிரதாப ஸ்ரீ கிருஷ்ணதேவராயன் தர்மம் ஆக ஸிம்ஹாத்திரை பொட்டு

னாருக்கு எழுந்தரு ஐயஸ்தம்பம் நாட்டி திரும்பி பொன்னம்பலத்துக்கு எழுந்தருளி பொன்னம்பலநாதனையும் சேவித்து வடக்குக் கோபுரம் கட்டுவித்த சேவை என்னும் கல்வெட்டால் அறிய முடிகிறது.

கல்ஹாரம் வரையில் கட்டப் பட்ட பின் பணிகள் அப்படியே நின்று போயின. அதற்குப் பிறகு பலரும் இக்கோபுரத்தைக்கட்ட முயன்றனர். என்றாலும் கோபுரம் நிறைவு பெறவில்லை. இறுதியில் அச்சுதராயர் இந்தக் கோபுரத்தை நிறைவு செய்து குடமுழுக்கு செய்ததாகக் கூறுகின்றனர்.

கிழக்கு தெற்கு மேற்குக் கோபுரங்களை முடிசூடிய மன்னர்கள் கட்டியதாகவும், வடக்குக் கோபுரத்தைக் கடவுள் தானே (எஸ்.எஸ்.ஐ. 374/1913) கட்டிக் கொண்டாரென்றும் ஒரு பாடல் கல்வெட்டாகப் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. இது உபசார

கிருஷ்ணதேவராயர் (வடக்குக்கோபுரம்), உழவாரப்பணித் தொண்டர்கள்.

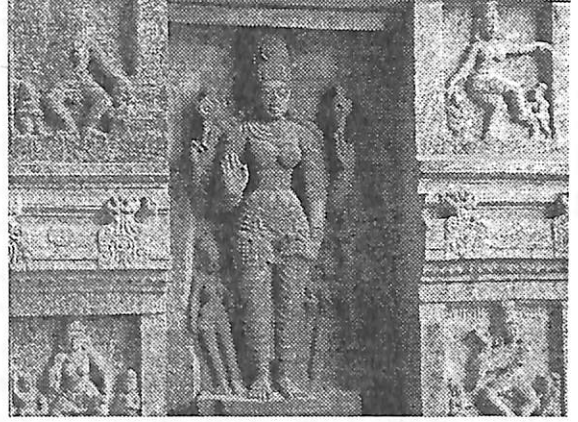

வழக்காகச் சொல்லப்பட்டதாகும். நெடுநாள் மொட்டைக் கோபுரமாக இருந்து பலரும் அதை முடிக்க முயன்று முடியாமல் போய் இறுதியில் இறையருள் கூடிய பின்னரே நிறைவானதால் இப்படிக்கூறியதுடன் கல்வெட்டிலும் பொறித்து வைத்ததாகக் கூறுகின்றனர்.

இக்கோபுரவாயிலில் அமைந்துள்ள நான்கு மாடங்களில் ஒன்றில் தேவியுடன் அதிகாரநந்தியும், மற்றொன்றில் பைரவமூர்த்தியும் ஒன்றில் உழவாரப் படைதாங்கிய இருவரும், ஒன்றில் துர்க்காதேவியும் இடம் பெற்றுள்ளனர்.

அதிகாரநந்திக்கு எதிரிலுள்ள மாடத்தில் ஒரு அரசனுடைய சிலை இடம் பெற்றுள்ளது. இது இந்தக் கோபுரத்தைத் திருப்பணி செய்த அச்சதராயரின் வடிவம் என்கின்றனர். சிலர் இதைக் கிருஷ்ண தேவராயர் சிலை என்கின்றனர். மேலும், இதற்கு அடுத்த மாடத்தில் இரண்டு அடியவர் உருவங்கள் காணப்படுகின்றன. இருவரும் உழவாரப் படையை ஏந்தியுள்ளனர். இத்திருவுருவங்களை அப்பர் சுவாமிகளின் திருவுருவங்கள் என்கின்றனர். அது சரியானதல்ல. இவை இக்கோபுரத்தினைத் திருப்பணி செய்த அடியவர்களின் திருவுருவங்கள் என்றே கொள்ள வேண்டும். துணைத் தூண்களில் 108 நாட்டிய கரணங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

இக்கோபுரத்தின் வடக்கில் சிறிய சப்த முனிஸ்வரர் ஆலயம் உள்ளது. இக்கோபுரத்தில் உள்ள சிற்பங்கள் யாவும் அழகுபடைத்தவைகளாகும். கல்ஹாரத்தில் உள்ள மாடங்கள் மேல் அடுக்கில் பிறகோபுரங்களில் இருப்பதைப் போலவே மகேசுவரமூர்த்தங்கள் அமைந்துள்ளன. கீழ் அடுக்கில் பல திருவுருவங்களைக் காணமுடிய

வடக்குக்கோபுரத்தில் துர்க்கை

வில்லை. இவை கணங்கள், திசை பாலகர்கள், வடிவங்களாகும். இதில் யமதருமன் வடிவமும், ஈசானன் வடிவமும் அமைந்துள்ளன.

இக்கோபுரத்திலுள்ள சிறப்புச் சுவைச் சிற்பம் நெடிய ஐந்துதலைப் பாம்பாகும். இதன் நீளம் ஏறத்தாழ 20 அடிகளாகும். இதனை ஆட்டி வைக்கும் பாம்பாட்டி கோலத்தில் சிவபெருமான் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறார். இக்கோபுரத்தில் மேல் கட்டுமானத்தில் மகேசுவரமூர்த்தங்களின் பல்வேறு நிலைகள் தெய்வத் திருமணக் காட்சிகள் போன்றவை அழகிய சுவைச் சிற்பங்களாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இக்கோபுரம் ஏழு அடுக்குகளும், உச்சியில் பதின்மூன்று கலசங்களையும் கொண்டதாகும்.

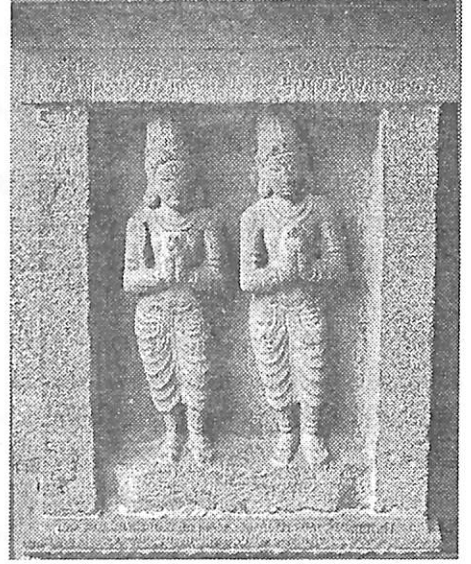
இக்கோபுரத்தின் அடித்தளத்தில் தெற்குநோக்கி அமைந்த முருகன் வடிவம் கலையழகு மிக்கதாகும். இந்த முருகன் இருக்கும் மாடத்தை வளர்த்திக் கட்டி அழகிய சந்நிதியாக்கியுள்ளனர். இந்த முருகனுக்கு நாள் வழிபாடும், சிறப்பு அபிஷேக அலங்காரங்களும் நடத்தப்படுகின்றன.

கோபுரங்களைக் கட்டிய சிற்ப ஆசாரிகள்

தில்லையம்பதியில் நடராசர் கோயிலின் நாற்புற வாயில்கள் மீதும் அமைந்துள்ள கோபுரங்கள் கலையழகு வாய்ந்தவை. இவற்றை அமைத்த சிற்பிகள் திருவுருவங்கள் இந்தக் கோபுர வாயில்களில் இடம் பெற்றுள்ளன. கிழக்கு வாயிலில் இடம் பெற்றுள்ள இரண்டு சிற்ப ஆசாரிகளின் உருவத்துடன் அவர்கள் பயன்படுத்திய சாண் அளவுகோலும் செதுக்கி அமைக்கப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

வடக்குக் கோபுரவாயிலிலும் கோபுரத்தைக் கட்டிய சிற்பிகளில் அறுவர் வடிவங்கள் செதுக்கி அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இரண்டிரண்டாக அமைந்துள்ள இத்திருவுருவங்கள் ஒரு மாடத்தில் புடைப்புச் சிற்பமாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இதில் நால்வர் வடிவங்கள் மீது அவருடைய பெயர்களும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. விருத்தகிரி சேவகப் பெருமாள், அவன்

வடக்குக் கோபுரத்தைக் கட்டிய திருப்பிரைக் குடை ஆசாரி திருமருங்கனும் அவன் தம்பி காரண ஆசாரியும். இப்பெயர்கள் திருவுருவத்தின் மேல் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.

கிழக்குக் கோபுரத்தைக் கட்டிய ஆசாரிகள், அவர்களுக்கு அருகில் அவர்கள் பயன்படுத்திய அளவுகோலும் செதுக்கப்பட்டுள்ளது.

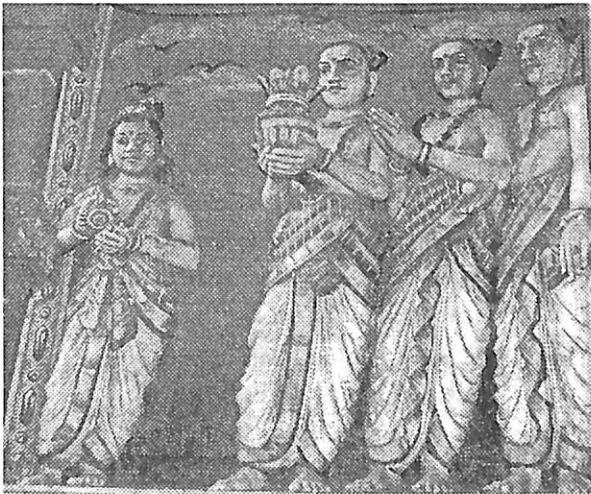
மகன் விசுவமித்ரு, என்று ஒரு இரட்டையர் மீதும் மற்றோர் இரட்டையர் மீதும் திருப்பிரைக் குடையாசாரி திருமருங்கனும், அவன் சகோதரன் காரண ஆசாரியும் என்று பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. விருத்தகிரி சேவகப்பெருமாள் என்பவன் விருத்தா சலத்தைச் சேர்ந்தவனாக இருக்க வேண்டும். விருத்தகிரியில் உள்ள கோபுரமும் இவனால் வடிவமைக்கப்பட்டதே ஆகும். அதிலும் 108 நாட்டிய கரண சிற்பங்கள் இருப்பது இங்கே சிந்திக்கத்தக்கதாகும். இப்படி பெயர்களுடனும், பெயரின்றியும் சிற்பாசிரியர்களின் வடிவங்களையும் அவர்கள் பயன்படுத்திய அளவுகோலையும் செதுக்கி அமைத்திருப்பது வேறெங்கும் காண முடியாத காட்சியாக இருக்கிறது.

நூல்வர் பெருமக்கள் வணங்கி உட்புகுந்த தில்லைப்பெருங்கோயில் கோபுரங்கள்

தலயாத்திரை மேற்கொண்டு இறைவனைத் தரிசிக்க வரும் அடியவர்கள் தலத்தை அடையும் முன்பாக அவர்கள் நெடுந்தொலைவில் இருந்து காணும்போது காட்சி தந்து அவர்களை மகிழ்விப்பவை நெடுங்கோபுரங்களாகும். அடியவர்கள் கோபுரங்களைக் கண்டதும் அதில் உறையும் தெய்வத்தைக் கண்டதாகவே எண்ணி வீழ்ந்து வணங்கிய பின்னரே பயணத்தைத் தொடர்வது வழக்கம்.

தேவார மூவர் என்று போற்றப்படும் திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் ஆகிய மூவரும் தில்லையம்பதிக்கு வந்து அம்பலவாணரை வழிபடு முன்பாக அவரது ஆலயத்தின் நெடுங் கோபுரங்களை வணங்கி வழிபட்ட பின் ஆலயத்துள் புகுந்து அம்பல வாணரை

திருஞானசம்பந்தரை வரவேற்கும்
தில்லை மூவாயிரவர், தெற்குக் கோபுரம்

வழிபட்ட செய்தி பெரிய புராணத்தில் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

முதலில் அப்பர் சுவாமிகள் மேலைக் கோபுரவாசல் வழியாகத் தில்லையம்பல வாணர் கோபுரத்தைத் தரிசித்து உட்சென்று பொன்னம்பலவாணரைத் தரிசித்துப் பதிகம் பாடிய செய்திகளைக் காணலாம்.

பெண்ணாகடம் தூங்கானை மாடத்தை வணங்கிய பின் திருநாவுக்கரசர், திருவரத்துறை, திருமுதுகுன்றம் முதலிய தலங்களை வணங்கிப் பதிகங்கள் பாடிப் பரவியபின் சிதம்பரத்தை அடைந்தார். அவர் மேலைக் கோபுரத்தின் நெடுவாயிலை அடைந்தார். அவரது வரவை அறிந்த அடியவர்கள் கூடிவந்து அவரை வரவேற்றனர்.

அன்பர்களோடு அப்பர், வேதலியும், முனிவர்கள் தொழும் ஓலியும் நிறைந்த மேலைக் கோபுரத்தை வீழ்ந்து வணங்கி அதனுள் சென்றார். இதனைச் சேக்கிழார்

மேலாம் பரதலம் நிறையுங் கொடிகளில்
விரி வெங்கதிர் நுழைவு அரிதாகும்
கோலம் பெருகிய திருவீதியை முறை
குலவும் பெருமையின் பணிவுற்றே
ஞாலம் திகழ்திரு மறைவின் பெருகொலி
நலமார் முனிவர்கள் துதியோடும்,
ஓலம் பெருகிய நிலையேழ் கோபுரம் வர
முறையே கொடு தொழுது உள்புக்கார்

வளர் பொற்கன மணி திருமானிகையினை
வலம் வந்தலம் அரு வரை நில்லா
அளவிற்பெருகிய ஆர்வத்திடை எழும்
அன்பின் கடல் நிறை உடலெங்கும்

புகைச் செறிநிறை விரவத் திருமலி பொற்
கோபுரமது புகுவார் முன்
களனிற் பொலிவிடம் உடையார் நடநவில்
கனகப் பொது எதிர் கண்ணுற்றார்.

என்று குறித்துள்ளார். இதைக் குறிக்கும்
வகையில் சுதைச் சிற்பமொன்றும் அக்
கோயில் வாயிலில் இடம்பெற்றுள்ளது.

இனி, திருஞானசம்பந்தர் கோபுரங்
களை வணங்கி ஆலயத்துள் சென்று ஆனந்த
நடராசனை வழிபட்ட செய்தியைக்
காணலாம்.

திருஞானசம்பந்தர் பெரும்காதலினால்
தில்லையம்பலவாணரைத் தரிசிக்க, சீர்காழி
யில் இருந்து தில்லையம்பதியை நோக்கிப்
பயணித்தார். அவர் ஊரின் தென்பகுதிக்கு
வந்து உட்புகுந்தார். அவரது பெருமை
களைக் கேட்டிருந்த அடியவர்கள் பெரிய
அளவில் கூடி அவரை வரவேற்றனர்.
தில்லை மூவாயிரவர் அவருக்குச் சிறப்பான
வரவேற்பை அளித்தனர்.

மலர்ந்த பேரொளி குளிர்ந்தச் சிவமணம்
கமழ்ந்து வான்துகள் மாறிச்
சிலம்ப லம்புசேவடி அவர் பயில்உறுஞ்
செம்மையால் திருத்தொண்டு
கலந்த அன்பர்தம் சிந்தையில் திகழ்திரு
வீதிக்கண் களி செய்யப்
பலன் கொள் மைந்தனார் எழுநிலைக்
கோபுரம் பணிந்தெழுந்தனர் போற்றி.

நீடுநீள் நிலைக் கோபுரத்துள் புக்கு
நிலாவிய திருமுன்றின்
மாடு செம்பொன்னின் மாளிகை
வலங்கொண்டு வானுற வளர்நிலைகள்
சூடுகின்ற பேரம்பலம் தொழுது போந்
தருமறை தொடர்ந் தேத்த
ஆடுகின்றவர் முன்புற அணைந்தனர்
அணிகிளர் மணிவாயில்

என்று அருளிச் செய்துள்ளார். இதில்
முதலில் தெற்குக் கோபுரமான ஏழ்நிலைக்
கோபுரத்தை வணங்கியபின் பேரம்பலத்
தைத் வணங்கி தெற்கு உள்வாயில்
வழியாகச் சென்று அணுக்கன்வாயில்
எனப்படும் பக்கவாட்டு வாயில்களில் ஏறிச்
சென்று நட ராசப் பெருமானை வழிபட்டார்
என்பதை அறிய முடிகிறது.

இனி, சுந்தரர் வழிபட்ட செய்தியைக்
காண்போம். சுந்தரர் வடக்கு வாயில் வழி
யாக தில்லையம்பலவாணர் கோயில் உட்
புகுந்து மேரு அனைய பொன்னம்பலத்தை
வலம்வந்து அணுக்கன் வாயில் வழியாக
திருச் சிற்றம்பலத்தின்முன் சென்று களிற்றுப்
படி அருகே நின்றார் என்ற குறிப்பு காணப்
படுகிறது. இதனைச் சேக்கிழார்

அன்பர் கணநாதர் புகும் பொற்கோல நீடு
திருவாயில் இறைஞ்சி குவித்த செங்கைத்
தலைமேற் கொண்டு புக்கார்

என்றும்

பெருமதில் சிறந்தசெம்பொன் மாளிகை
பிறங்கு பேரம்பலம் மேரு
வருமுறை வலங்கொண்டு இறைஞ்சிய
பின்னர் வணங்கிய மகிழ்வொடும் புகுந்தார்

அருமறை முதலில் நடுவினில் கடையினில்
அன்பர்தம் சிந்தையில் அலர்ந்த
திருவளர் ஒளிகூழ் சிற்றம்பலம்முன்
திருஅணுக்கன் திருவாசல்
வையகம் பொலிய மறைச்சிலம்பார்ப்ப
மன்றுளே மால்அயன் தேட
ஐயர்தாம் வெளியே ஆடுகின்றாரை
அஞ்சலி மலர்த்திமுன் குவித்த
கைகளோ திளைத்த கண்களோ
அந்தக் கரணமோ கலந்த அன்புந்த
செய்தவப் பெரியோன் சென்று தாழ்ந்து
எழுந்தான் திருக்களிற்றுப்படி மருங்கு

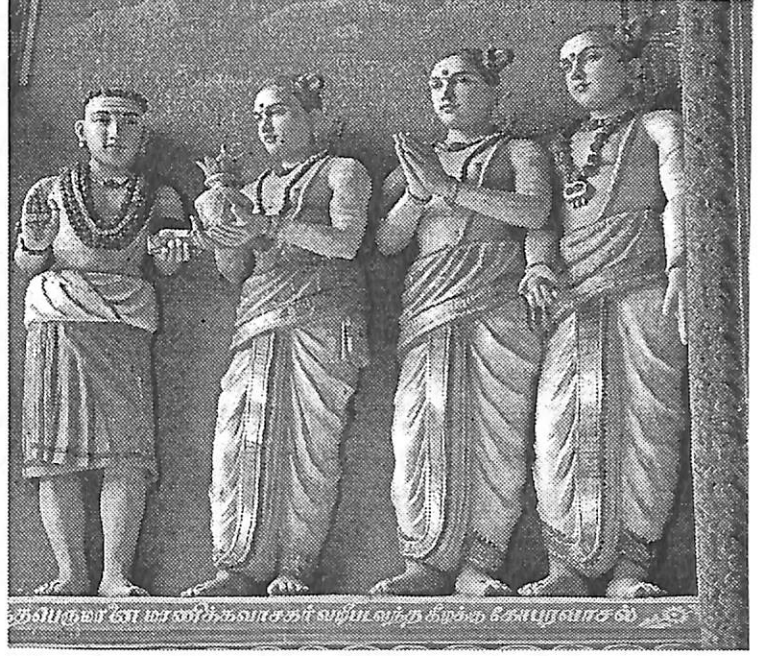

என்று குறித்துள்ளார். இதன் மூலம் அவர் வடவாயில் வழியாக வந்த செய்தியை அறிய முடிகிறது. இதைக் குறிக்கும் வகையில் அவ்வாயிலில் சுதைச் சிற்பமொன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

மணிவாசகர் வரலாறு முறையாகப் பதியப் படாததால், அவர் ஆலயத்திற்கு வந்த செய்தியை அறிய முடியவில்லை. என்றாலும் அன்பர்கள் அவர் கிழக்கு வாயில் வழியாகவே உட்சென்று தில்லைக் கூத்தனை வழிபட்டதாக நம்பு கின்றனர். ஆலயத்திற்கு வரும் இவரை தீட்சிதர்கள் வரவேற்று அழைக்கும் காட்சி இக்கோபுர வாயிலில் சுதைச் சிற்பமாக அமைக்கப் பட்டுள்ளது. இதில் மணிவாசகர் திருவாசக ஏட்டுடன் வருகிறார். மூன்று தீட்சிதர்கள் அவருக்கு பூரண கும்பம் அளித்து வரவேற்கின்றனர்.

இறைவனை அடைய நான்கு வழிகள் கூறப்பட்டுள்ளன. இவை 1.சத்புத்திர மார்க்கம், 2.தாசமார்க்கம் 3.சகமார்க்கம், 4.சன்மார்க்கம் என்பன வாகும். இறைவனிடம் (சத்புத்திர மார்க்கம்) மகன் உறவு பூண்டிருந்த திருஞான சம்பந்தர் அவருக்கு நேராக அமைந்த தெற்குக் கோபுர வழியாகவும், தன்னை அடிமையாக எண்ணி (தாச மார்க்கத்தில்) இருந்த அப்பர் அவரது இடதுகை பக்கமாக உள்ள மேலை வாயில் வழியாகவும், தோழனாக எண்ணி வழிபட்ட நம்பியாரூரான சுந்தரர் பின்பக்கமான வடக்குவாயில்

மாணிக்கவாசகரை வரவேற்கும்
தில்லை மூவாயிரவர், கிழக்குக் கோபுரம்

வழியாகவும் சன்மார்க்கத்தில் திளைத்த மணி வாசகர் இறைவனின் இடப் பக்கமாக உள்ள கிழக்குவாயில் வழியாகவும் வந்து நடராசரை வணங்கி மகிழ்வதாகக் கூறுகின்றனர். தில்லைக் கோயிலின் வாயில் சமயவாழ்வின் நான்கு பெரும்வழிகளைக் குறிப்பதாகவும் கூறுகின்றனர்.

(இப்போது நாம் காணும் கோபுரங்கள் நாயன்மார்கள் காலத்தில் இல்லை. இவையாவும் பிற்காலச் சோழர்கள் காலத்தில் கட்டப்பட்டவைகளாகும். நாயன்மார்கள் காலத்தில் இவை ஈரடுக்கு கோபுரமாகவே இருந்துள்ளன. என்றாலும் சேக்கிழார் பெரு மான் உபசார வழக்காக இதனை ஏழ்நிலைக் கோபுரங்கள் என குறித்தார் என்கின்றனர். அக் காலத்தில் வடக்குக் கோபுரம் சிறியதாக இருந்ததுடன், இக்காலத்திய கோபுரங்களை ஒத்ததாக இருந்ததாக ஆராய்ச்சியாளர்கள் கருதுகின்றனர். ❀

தில்லைப் பெருங்கோயிலில் நாட்டிய கரணசிற்பங்கள்

தெய்வத்தமிழ் என்றும், என்றுமுள தென்தமிழ் என்றும் போற்றப்படும் தமிழ்மொழி முன்று வகையாக இருக்கிறது. இது முறையே, இயல்தமிழ், இசைத்தமிழ், நாடகத்தமிழ் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இவை மூன்றாகப் பேசப்பட்டாலும், மூன்றும் ஒன்றுக்குள் ஒன்றாக இருந்து இயங்குபவையாகும்.

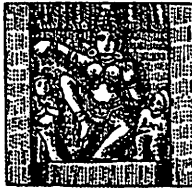
நாடகத் தமிழின் அங்கமாக இருப்பது நாட்டியக் கலையாகும். அனைத்து தெய்வங்களும் ஆடலில் மகிழ்கின்றன. குறிப்பாகச் சிவபெருமான் ஆடவல்ல பெருமானாக நடனராஜனாகவே இருக்கிறான். அவனை நடராஜர் என்று போற்றுகின்றோம்.

பாரத தேசத்தில் நாட்டியம் தனிக்கலையாக வளர்ந்து பெருமை பெற்றுள்ளது. வட மொழியில் நாட்டியக் கலைக்கு இலக்கணம் வகுத்து அதற்காகப் பல நூல்களும் எழுதப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள், முதன்மை பெற்று விளங்குவது பரதர் எழுதிய பரத நாட்டிய சாஸ்திரமாகும். இதன் காலம் கி.மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டு என்கின்றனர். சிவ பெருமான் முதலில் இதை நந்திதேவனுக்கு உபதேசித்தார். நந்தி, அதைப் பரதருக்கு உபதேசித்தார். தான் பெற்ற உபதேசத்தைப் பரதர் பூமியில் மக்களுக்குக் கற்பித்தார். இது அவர் பெயரால் பரத நாட்டிய சாஸ்திரம் என்று பெயர் பெற்றது.

மேலும், பரதர் என்ற சொல்லுக்கு நடிகர் என்பதும் பொருளாகும். மேலும், பாவம், ராகம், தாளம் ஆகிய மூன்றும் சேர்ந்தே பரதம் உண்டானதென்பர். கருத்துக்கள் பலவாக இருந்தாலும், பரதர் அருளியது பரதநாட்டிய சாத்திரம் என்பதில் கருத்து வேறுபாடு இல்லை.

பரத நாட்டியத்தில் தாண்டவம் என்பது ஒரு பிரிவாக இருக்கிறது. தாண்டவம் என்பதற்கு மனித குலம் மகிழும் பொருட்டு இறைவனால் தந்து உதவப்பட்டதென்று பொருள் கூறுவர். தாண்டவம் என்பது ஒரு வகைப் பாட்டின் பெயராகவும் அப்பாட்டிற்கு ஏற்ப ஆடுவதால் அந்த ஆட்டம் தாண்டவம் ஆனது என்பர். தட்டு என்றால் அடிப்பது தட்டுவது, காலை தரையில் தட்டி ஆடுவதால் இவ்வகை ஆட்டம் தாண்டவம் ஆனதென்பர். வசந்த காலத்தில் ஆடும்

கிறக்குக்கோபுரத்திலுள்ள ஆடற்கரணங்களில் சில (நுனி - மத்திய தொல்லியல்துறை)

சிறப்பு மிக்க நடனம் தாண்டவமே ஆன தென்பர்.

சிவபெருமானுக்குரிய பெயர்களில் தாண்டவன் என்பதும் ஒன்றாகும். அவனைத் தாண்டவராயன் அதாவது தாண்டவமாடுபவர்களின் தலைவன் என்று குறிக்கின்றனர்.

சிவபெருமான் அந்திவேளையில் தாம் மகிழ்ந்து ஆடும் 108 கரணங்கள், 32 அங்க ஹாரங்களால் ஆன ஆட்டத்தைத் தண்டு என்ற தமது கணநாதனுக்கு உபதேசித்தார் என்றும், அதனால் அதற்குத் தாண்டவம் என்பது பெயராயிற்று என்கின்றனர்.

தாண்டவம் என்பது ஆண்கள் ஆடும் கடினமான ஆட்டமாகும். பெண்கள் ஆடுவது மென்மையானது. அது லாஸ்யம் எனப்படும் என்றாலும் கரணங்களை இருவருமே அறிந்திருக்க வேண்டியது அவசியமாகும்.

பரதநாட்டியத்தைப் பயிலவதற்கும் தொடர்ந்து, பரதநாட்டியத்தை ஆட

உடலைக் கட்டுக்கோப்பாக வைத்துக் கொள்ளவும் அடிப்படையாக இருப்பது கரணங்கள் ஆகும். கரணங்கள் என்பதற்குத் தொடர்ந்து செயல்படுதல் என்பது பொருளாகும். எளிய முறையில் சொல்வதானால், மொழிக்கு எழுத்தும் அதன் கோர்வை யான சொற்களும் இன்றியமையாததைப் போல, நாட்டியத்திற்கும் கரணங்கள் அவசியமாகும்.

கரணங்கள் என்பது உடல், தலை, கை, கால்களை குறிப்பிட்ட முறையில் வைத்துக் கொண்டு ஒரு செய்தியை வெளிப்படுத்தும் நிலையாகும். இரண்டு மூன்று கரணங்கள் சேர்ந்தது அங்கஹாரமாகும்.

சிவபெருமானே முதன்முதலில் இந்தக் கரணங்களைப் போதித்ததாகப் புராணங்கள் கூறுகின்றன. அவர் மாலை நேரத்தில் ஆடல் புரிகின்ற நான் பல்வேறு கரணங்களைக் கொண்டு அங்காஹாரங்களால் அலங்கரித்து, நிருத்தம் புரிந்தேன் என்று கூறுவ

தாகப் பரத நாட்டிய சாஸ்திரம் கூறுகிறது. சிவபெருமான் கரணங்களைச் செய்து ஆடுவான் என்பதைத் திருநாவுக்கரசர்,

“கழலோடு திருவிரலால் கரணம் செய்து கனலின்கண் திருவுருவம் தான் காட்டும்மே எழிலாறும் தோள்வீசித்தான் ஆடும்மே”

என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். காலும் கையும் இணைந்து அழகுற ஆடுவது நிருத்தத்தில் கரணம் எனப்படும். பரதமுனிவரின் நாட்டிய நூலில்

“ஹஸ்த பார சமாயோக:

நிருத்தஸ்ய கரணம்” பவேத்

என இலக்கணம் கூறப் பெற்றுள்ளது. கழலோடு திருவிரலால் கரணம் செய்து என்ற அப்பரடிகளின் திருவாக்கும் இதுதான். கரணத்தை சுத்தநிருத்தம் என்பர் தமிழில் அது சொக்கம் எனப்படும். சொக்கக் கூத்தாடுபவன் சொக்கன் எனப்படுகிறான்.

சிவபெருமானிடம் தாண்டவ சாத்திரத்தை அறிந்த தண்டு என்ற கணநாதன்

ஆடற்கரணம் - லலிதம்

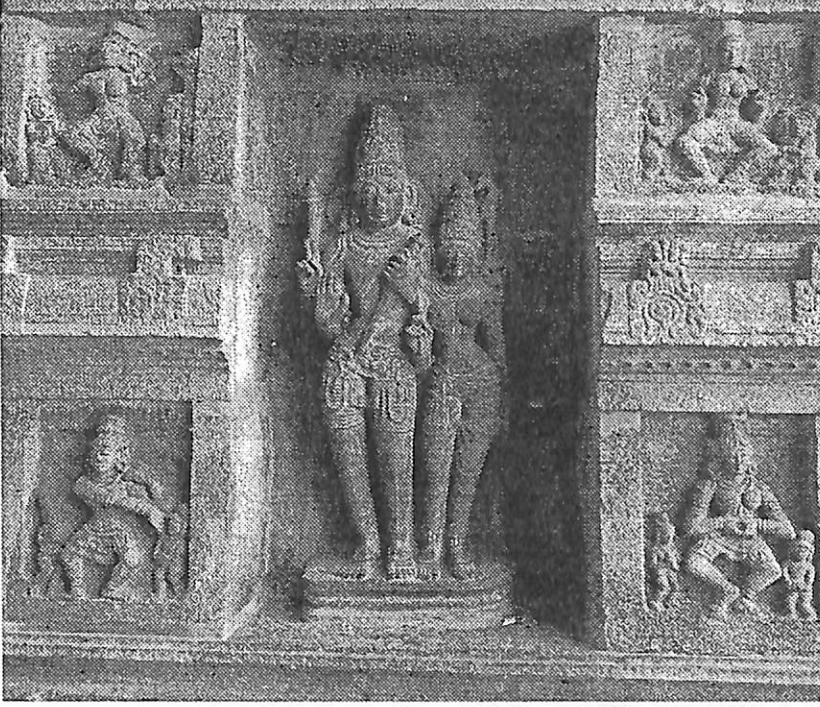
பரதருக்கு அதை உபதேசித்தார். அவர் அதை பூமியில் மக்களுக்கு உபதேசித்தார். அவரால் 36 அத்தியாயங்களைக் கொண்டதாகப் பரத நாட்டிய சாஸ்திரம் மக்களுக்கு அளிக்கப் பட்டது. அதன்பின் அதை அடிப்படையாகக் கொண்டும், தனது அனுபவங்களைச் சேர்த்தும் அனேகர் நாட்டிய சாஸ்திரங்களைச் செய்துள்ளனர்.

.அவை பரதசேனாபதியம், அபிநயதர்ப்பணம் போன்றவைகளாகும்.

தென்னகத்து ஆடற்கலை மகளிர் இவற்றை நன்கு பயின்று நடைமுறையில் கடைப்பிடித்தனர். குறிப்பாக, கோயில்களில் இருந்த ஆடற்பெண்கள் இந்த நூல்களில் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தனர். இவர்களின் தேர்ச்சி பெற்றிருந்த மகளிருக்குத் தலைக்கோலி என்னும் பட்டம் வழங்கப் பட்டது. தஞ்சைப் பெரிய கோயிலில் பணியில் இருந்த ஆடற்பெண்களில் பலர் தலைக் கோலி பட்டம் பெற்றிருந்ததை இக் கோயிலில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள கல் வெட்டுக்கள் மூலம் அறிய முடிகிறது.

நாட்டிய நூல்கள் நாட்டியக் கலைக்கு அடிப்படையாக இருக்கும் கரணங்களை 108 என்று வகுத்துள்ளன. அவற்றினை விளக்கி பல பல நூல்கள் எழுந்துள்ளன. பெருங் கோயில்களில் இந்த 108 கரணங்களையும் புடைப்புச் சிற்பமாக அமைத்து மகிழ்ந்தனர்.

சிதம்பரம் நடராஜர்கோயில், திருவண்ணாமலை அண்ணாமலையார் கோயில், விருத்தாசலம் விருத்தகிரீசுவரர் கோயில், குடந்தை சாரங்கபாணிகோயில் முதலான கோயில்களில் பரதநாட்டிய சாஸ்திரம். கூறும் நூற்றெட்டுக் கரணச் சிற்பங்கள், தொடர் சிற்பங்களாக உள்ளன.

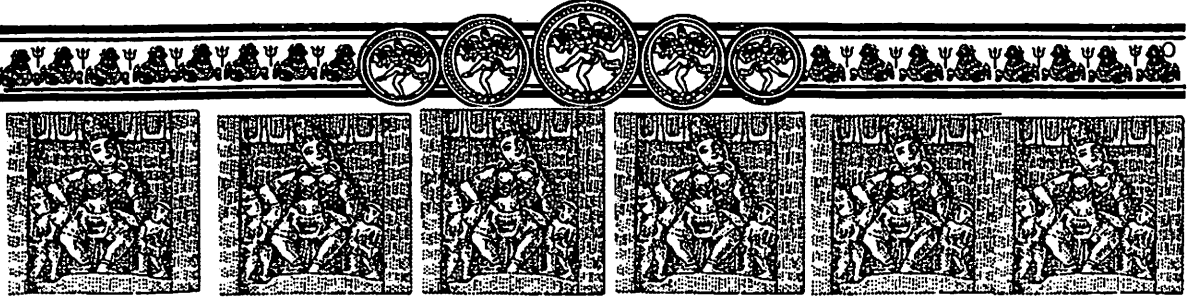
வடக்குக்கோபுரத்திலுள்ள அதிகாரநந்தியும் - சுயம்பிரபாதேவியும் அருகில் பரதக்கலையைப் போதித்த நந்தியும் பெருமானுக்கு புஷ்பாஞ்சலி செய்து நடனமாடத் தொடங்கும் ஆடல்மகள்

தில்லையிலும், திருவண்ணாமலையிலும் நாட்டியப் பெண்கள் கரணங்கள் ஆடுவதாகவும், குடந்தையில் முருகப் பெரு மான் கரணங்கள் ஆடுவதாகவும் சிற்பங்கள் காணப்பெற்றாலும், இவை களுக்கெல்லாம் காலத்தால் முற்பட்டதும் சிவபெருமானே ஆடுவதாகவும் உள்ள சிற்பங்கள் தஞ்சைத் திருக்கோயிலில் சாந்தார அறையின் மேந்தளத்தில் (சுற்று அறையில்) மட்டுமே உள்ளன. பரத சாத்திர நூல் கூறும் தாண்டவ இலக்கணத்தோடு தஞ்சையில் ஆடும் அழகரின் 81 கரணங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. எஞ்சிய கரணங்களுக்கான இடம் இருந்தும் அவை செதுக்கப்படாமல் விடுபட்டுள்ளன. அதற்கான காரணம் தெரியவில்லை.

நாட்டிய கரண சிற்பங்களுக்குப் பெரு மதிப்பையும் சிறப்பையும் தந்துள்ள இடம் சிதம்பரமாகும். நாட்டிய வேந்தனின் பெரும்கோயிலாக இருப்பதால் நாட்டிய கரணங்களுக்கு இத்தகைய ஏற்றத்தை அளித்துள்ளதாகக் கருதுகின்றனர். சிதம்பரத்தின் நான்கு கோபுர வாயில்களிலுமே 108 தாண்டவச் சிற்பங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன.

சிதம்பர ஆலயத்துப் பெரிய இராஜ கோபுரங்களின் வாயிலானது மூன்று அங்கங்களைக் கொண்டதாகும். கோபுரங் களின் வாயிலின் முன்னும் பின்னுமாக இரண்டு நெடுநிலை வாசற்படிகள் அமைக்கப்படுகின்றன. இந்த வாசற் படிகளுக்கு நடுவே அமைந்த சதுரமான பகுதி மையப் பகுதியாகும். இதன் விதானத்தில் பெரிய பூக்கள் வரையப்பட்டுள்ளன. இந்த மையப்

பகுதிக்கு முன்னும் பின்னுமாக இரண்டு பகுதிகள் அமைகின்றன. இவை முன் முற்ற வாசல் என்றும் முற்ற பின் வாசல் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றன.

தில்லையில் அமைந்துள்ள நான்கு கோபுர வாயில்களின் முன்முற்றத்திலும், பின்முற்றத்திலும் பக்கத்திற்கு நான்காக நெடும்தூண் போன்ற அமைப்புகள் இருக்கின்றன. இந்த நெடும்தூண்களில் ஒன்றின் கீழ் ஒன்றாக எட்டு(ஒன்பதும்) அரங்கம் போன்ற அமைப்புக்கள் செதுக்கி அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த அரங்கங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் நாட்டிய கரணத்தில் ஒன்றை விளக்கும் பெண்ணின் வடிவம் புடைப்புச் சிற்பமாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அவள் அரங்கில் ஆடுகிறான் என்பதைக் குறிக்கும் வகையில் மேலே தூக்கிக் கட்டப்பட்ட திரையையும் செதுக்கி அமைத்துள்ளனர்.

ஆடற் பெண்ணுடன் இரண்டு இசைக் கலைஞர்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளனர். இதில் ஒருவன் துடி அல்லது கிடுக்கியை முழக்கிக் கெண்டிருக்க, மற்றவன் தாளமிடுகிறான்.

இதில் இடம்பெற்றுள்ள நடன மாது தனது தலைமுடியைத் தலைமீது கொண்டையாக முடிந்துள்ளாள். அத்துடன் நீண்ட சடையாகப் பின்னியும் அலங்கரித்துள்ளாள். நடனமாடுவதற்கேற்ப ஆடை அணிந்துள்ளாள்.

தில்லைக் கோபுரங்களின் வாயில்கள் நான்கிலுமே பரதநாட்டிய கரணங்கள் சிற்பங்கள் செதுக்கப்பட்டிருந்தாலும்,

கிழக்கு வாயிலில் இடம் பெற்றுள்ள சிற்பங்கள் தனித்தன்மை பெற்றுள்ளன. அத்துடன் அந்தச் சிற்பத்தின் மீதுள்ள சிறிய பட்டைப் பகுதியில், அந்த கரணத்தினை விளக்கும் கிரந்த வரிவடிவிலான சுலோகங்களும் இடம் பெற்றுள்ளன. இந்த சுலோகங்கள் இரண்டு வரிகளாகப் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. இங்கு பொறிக்கப் பட்டுள்ள சுலோகங் களுக்கும் இப்போது ஏட்டில் காணப்படும் சுலோகங்களுக்கும் பல வேறுபாடுகள் காணப்படுவதாக அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர்.

இதைப் போலவே மேற்குக் கோபுரத்தில் இடம்பெற்றுள்ள கரண சிற்பங்களின் மீதும் பரதநாட்டிய சுலோகம் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த வாயிலில் 108 தாண்டவங்களும் முழுமையாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும், பார்வையாளர்கள் இசைக் கலைஞர்கள் ஆகியோரும் தனித் தனி மாடங்களில் அமைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

குடந்தையிலுள்ள நாட்டிய கரண சிற்பங்களின் கீழே அந்தச் சிற்பம் குறிக்கும் கரணத்தின் பெயர் குறிக்கப் பட்டுள்ளதும் இங்கே சிந்திக்கத்தக்கதாகும்.

இந்தச் சுலோகங்களை இந்திய அரசின் மத்திய தொல்லியல் துறையினர், 1941ல் படியெடுத்து வெளியிட்டுள்ளனர். இவற்றை மேலும் விரிவாக ஆராய்ந்து டாக்டர் பத்மா சுப்ரமணியம் அவர்கள் விரிவாக எழுதியுள்ளார்.

நாட்டியக்கலையின் அற்புதங்களை இந்தக் கரணச்சிற்பங்கள் பறைசாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றன.

வள்ளல் பச்சையப்பனின் தில்லைத் திருப்பணிகள்

காஞ்சிபுரத்தைச் சேர்ந்த பச்சையப்ப முதலியார் சென்னைக்கு வந்து ஆங்கிலேயரிடத்தில் துபாஷாகப் பணிபுரிந்ததுடன், பெருவணிகராகவும் அரசியல் அறிஞராகவும் மாபெரும் சிவபக்தராகவும் விளங்கினார். தமது பெருந்த வருமானத்தினால் தென் னகத்திலுள்ள அனேக சிவாலயங்களுக்குத் திருப்பணிகளைச் செய்தார்.

வள்ளல் பச்சையப்ப முதலியார் சிதம்பரத்தைப் பூலோக கயிலாயமென்றே போற்றினார். சிதம்பரத்தில் அனேக பணிகளை மேற்கொண்டார். தொடக்கத்தில் அவருக்கும் தீக்ஷதர்களுக்கும் இணக்கம் இல்லாததால் பல இடர்பாடுகள் நேரிட்டன. அவற்றைச் சாதுர்யமாக எதிர்கொண்டு அநேக திருப்பணிகளைச் செய்தார். இக்கோபுர மாடத்தில் பச்சையப்பரும் அவரது சகோதரி சுப்பம்மாளுக்கும் சிலை நிறுவப்பட்டுள்ளது.

இவர் தில்லையில் செய்த மாபெரும் திருப்பணி இடையில் நெடுநாட்கள் நின்று போயிருந்த ஆனி உத்திரப் பெருந்திரு விழாவைத் திருவாதிரைப் பெருவிழாவுக்கு இணையாகப் பெருஞ்செலவில் தொடங்கிச் செய்ததாகும். (1791-92). ஜூன் மாதம் 20ஆம் தேதி கொடியேற்றத்துடன் தொடங்கப்பட்ட இது மிதுன உத்திர பங்குனி நட்சத் திரவிழா என்று அழைக்கப் பட்டது. இதற்காக இவர் பழுதுபட்டிருந்த தேர்களைப் புதுப்பித்தும், தேரேற்று மண்டபங்

களைப் புதுப்பித்தும் அனேக திருப்பணிகளைப் புரிந்தார். மேலும், நடராஜர் - சிவகாமசுந்தரிக்கு அனேக ஆபரணங்களையும் செய்தளித்தார். இவர் பெருந்தொகையை முதலீடு செய்து அதன் வருவாயைக் கொண்டு சிறப்பு வழிபாடுகள் அன்னதானம் ஆகியவை நடைபெற ஏற்பாடு செய்துள்ளார். அவை இன்று வரையில் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகின்றன. இந்தக் கட்டளையை நிறைவேற்ற

வள்ளல் பச்சையப்ப முதலியார்
கிழக்குக்கோபுரம்

கட்டளை அறை ஒன்று ஆலயப் பிராகாரத் தில் இருக்கிறது.

வள்ளல் பச்சையப்பன் தனது நண்பரான மணலி சின்னையா முதலியாரைக் கொண்டு பஞ்சாட்சரப் படிக்கு வெள்ளித் தகடு போர்த்தியுள்ளார். வள்ளல் பச்சையப்பன் பெயரால் சிதம்பரத்தில் இப்போது ஓர் உயர்நிலைப்பள்ளி இருக்கிறது.

பச்சையப்பர் கிழக்குராஜ கோபுரம் கிலனாக இருந்ததைத் திருத்திக் கட்டி முடிக்க விரும்பினார். அதற்குள் அவரது உடல்நலம் தவறிவிட்டது. அவர் தனது உயிலில் ஒரு பெருந்தொகையை ஒதுக்கிக் கோபுரத்தைப் புதுப்பிக்க வேண்டுமென்று எழுதியிருந்தார். அதன்படி அவரது தமக்கையார் சுப்பம்மாளும், மனைவி அய்யாளு அம்மாளும் அந்தக் கோபுரத்தைப் புதுப்பித்துக் குடமுழுக்கு செய்தனர். மாண்டபின்னும் மன்றுள் ஆடும் பெருமானுக்குத் திருப்பணி செய்த வள்ளலாகப் பச்சையப்பர் இருப்பது இங்கே சிந்தித்து மகிழத் தக்கதாகும்.

கோபுரவாயில் காவல் தெய்வங்கள்

கோட்டைகளின் வாயிலில் துர்க்கை, பைரவர் சிலைகளை வைத்து வழிபடுவர். சிவாலயங்களின் வாயிலில் அதிகாரநந்திதேவரை அமைப்பது வழக்கம். அவ்வகையில் சிவராஜதானியான தில்லைப் பெருங்கோயில் நான்கு கோபுர வாயிலின் உட்புறத்திலும் காவல் தெய்வங்களாக அதிகாரநந்திதேவர் துர்க்கை, பைரவர், அப்சரப்பெண் ஆகியோர் அமைக்கப்பட்டிருந்தனர். காலஓட்டத்தில் பல மாறுதல்கள் உண்டாகிவிட்டன. இப்போது துர்க்கை மட்டும் நான்குவாயில்களிலும் இருக்கின்றன. பைரவர் வடக்கு, தெற்கு, மேற்கு வாயில்களில் இருக்கின்றார். அதிகாரநந்தி வடக்கு, மேற்கு வாயில்களில் மட்டும் காணப்படுகிறார். இந்தச் சிலைகளின் கரங்களும் விஷமிகளால் உடைக்கப்பட்டுள்ளன. அப்சர மங்கை எதிலுமே காணப்படவில்லை. இங்குள்ள துர்க்கையின் வடிவம் அழகியதாகும். அவளுக்கு இரு புறமும் சேடியர் நிற்கின்றனர்.

கோபுரக் காவலர்கள் இருந்த மாடங்களில் பின்னாளில் கோபுரத் தைத் திருப்பணி செய்தவர்களின் திருவுருவங்களை அமைத்துள்ளனர். தெற் குக் கோபுரத்தில் இருந்த கோப்பெருஞ்சிங்கன் சிலையையும் விஷமிகள் உடைத்துச் சிதைத்துள்ளது கண்டு வருந்தத் தக்கதாக இருக்கிறது.

இராஜராஜன் ஓவியத்தில் தில்லைப் பெருங்கோயில்

இன்று நாம் காணும் தில்லைப் பெருங்கோயில் சோழர்களின் காலத்தில் பெருவளர்ச்சி பெற்று விரிவடைந்த பெருங்கோயிலாகும்.

ஆதியில் இரண்யவர்மனால் பொற்கோயிலாகக்கப்பட்ட சிற்சபை மீண்டும் பராந்தக சோழனால் பொன்வேயப்பட்டது. தொடர்ந்து வந்த சோழர்குலப் பேரரசர்களால் பெரிதும் போற்றப்பட்டு வந்தது.

இராஜராஜன் தில்லைப் பெருங்கோயிலின் மீது பெருமதிப்பும் பக்தியும் கொண்டிருந்தான். தான் எழுப்பிய தஞ்சைப் பெரிய கோயிலின் சாந்தார அறையில் தான் தன் தேவியருடன் தில்லையம்பலவாணரை வழிபடும் காட்சியை ஓவியமாகத் தீட்டி வைத்தான்.

இக்காட்சியை குடவாயில் பாலகப்பரமணியம் அவர்கள் தமது "இராஜராஜேஸ்வரம்" என்னும் நூலில் குறிப்பிடுவதை இங்கே காணலாம்.

தில்லைக் கோயிலில் இராஜராஜனும் தேவியரும்

சுந்தரர் வரலாற்றை விளக்கும் ஓவியத் தொகுப்பிற்கு அடுத்தும், சந்தியா நிருத்த மூர்த்திக்கு வலது புறத்திலுமாக இருப்பது தில்லைக் கோயிற் காட்சியாகும். இவ்வோயத்தில் பெருமான் நடம் புரியும் பொற்சபை நடுவே இடம் பெற்றுள்ளது. இந்தப் பொன்னம்பலம் தங்க ஓடுகள் வேயப்பெற்ற கூரையுடனும் ஒன்பது தங்க கலசங்க

ளுடனும் காணப்பெறுகின்றது. இவ்வம்பலத்தின் முகமண்டபமும் தங்க ஓடுகள் வேயப்பெற்ற கூரையுடனும் ஏழுதங்கக் கலசங்களுடன் விளங்குகின்றது. நான்கு திசைகளிலும் மதிலோடு கூடிய இரண்டடுக்கு திருச்சுற்று மாளிகைக்கு நடுவே பொன்னம்பலம் விளங்குகின்றது. திருச்சுற்று மாளிகையின் ஈரடுக்கு விதானங்களில் துணியால் ஆன மேற்கட்டிகள் கட்டப் பெற்றுள்ளன. கோயிலின் வடக்கு வாயில் காஞ்சி கயிலாயநாதர் கோயில் வாயிலமைப்பு போன்று ஓரடுக்குக் கோபுர வாயிலாகவுள்ளது.

கிழக்கு, தெற்கு, மேற்கு கோபுர வாயில்கள் கேரளநாட்டு கோயிற் கோபுரங்கள் போன்று ஓடுகள் வேயப்பெற்ற ஈரடுக்குக் கோபுரமாக விளங்குகின்றன. இவை மரம் மற்றும் செப்புத் தகடுகள் வேயப்பெற்று அமைக்கப் பெறுபவையாகும். பொன்னம்பலத்திற்கு அருகே சண்டீசர் கோயில் வளைவு ஓட்டுமண்டபம், மற்றும் முகமண்டப அமைப்புடன் காணப் பெறுகின்றது.

பொன்னம்பலத்தின் நடுவில் அம்பல வாணர் திருநடம் புரிகின்றார். அவரது திருமுடியில் கொக்கிறுகள், ஊமத்தம் பூ ஆகியவை அலங்கரிக்க ஒன்பது சடைகள் விரிந்து பரந்து திகழ்கின்றன. அபயம் காட்டும் வலக்கரத்தில் பாம்பு ஒன்று

படமெடுத்தாடுகின்றது. வலது மேற்கரத்தில் டமருகமும் இடமேற்கரத்தில் தீயகலும் இருக்கின்றன. இடக்கரம் மார்புக்கு குறுக்காக நீண்டு தூக்கிய திருவடியை ஒட்டித் திகழ்கிறது. இடுப்பிலும் தோளிலும் புலித்தோலாடைகள் விளங்குகின்றன. திருப்பாதத்தின் கீழ் முயலகன் கிடக்கின்றான். அருகே சினமுற்ற காளிதேவி ஆடுகின்றாள். திருவடிக்குக் கீழே ஓர்புறம் காரைக்காலம்மையார் பேய்வடிவில் தாளமிட்டவாறு காணப்பெறுகின்றார்.

அம்பலத்தின் முகமண்டபத்தில் பெரிய கொண்டை, தாடி மீசையுடன், இருகரம் கூப்பியவாறு மாமன்னன் இராஜராஜன் அம்பலக் கூத்தனை வழிபட்டு நிற்கின்றான். அவனது பின்புறம் பட்டத்தரசி லோகமாதேவியும் மற்றும் இருதேவியர்களும் சேவித்து நிற்கின்றனர். அம்பலத்தைச் சுற்றி மேற்சட்டையும் இடுப்பாடையும் அணிந்து, கையில் கோலுடன் திகழும் காவலர்களும், பிறரும் ஆங்காங்கு நிற்கின்றனர்.

வடக்கு வாயிலில் இரு காவலர்கள் நிற்கின்றனர். அதனை ஒட்டிக் கோயிலின் உள்ளே ஆண்களும் பெண்களுமாக பலர் அமர்ந்துள்ளனர். காவலர்களின் சட்டைகளில் ஒருபக்கக் கழுத்துப்பட்டி, இருபக்கக் கழுத்துப்பட்டி ஆகியவை காணப்பெறுகின்றன. இவை அவர்களின் தரவரிசையைக் காட்டுபவையாகும். இத்தகைய மெய்க்காவலர்களைக் கஞ்சகி மாக்கள் எனப் பரஞ்சோதி முனிவரின் திருவிளையாடற் புராணம் (கல்லாணைக்குக் கரும்பருத்திய படலம்) குறிக்கும்.

அம்பலத்தின் முகப்பில் முத்து மாலைகள் வரிசையாகக் காணப்பெறுகின்றன. முகமண்டபத்தில் அழகான வேலைப்பாடுடைய தோரணங்கள்

தொங்குகின்றன. சோழமன்னன் மேற் சட்டையின்றி இடுப்பாடையுடன் மட்டும் திகழ்கின்றான். அவன் தேவியர்களோ இடுப்பிலிருந்து கணுக்கால்வரை நீண்ட கீழாடை, முழுக்கை சட்டை ஆகியவற்றுடன் திகழ்கின்றனர். கழுத்தில் பட்டிகள் காணப்பெறுகின்றன. அழகான கொண்டை, பூக்கள் அலங்காரம், கைகளில் முத்து வளையல்கள் ஆகியவை தேவியர்க்கு அழகூட்டுகின்றன. லோகமாதேவி சாம்பல் நிறஆடையும், மற்ற இருதேவியர் மஞ்சள் மற்றும் சிவப்பு வண்ண ஆடையிலும் காணப்பெறுகின்றனர்.

ஒரு பேரரசன் தன் தேவியருடன் தில்லைக்கோயிலில் வழிபடும் காட்சியாக இவ்வோவியத் தொகுப்பு விளங்குகின்றது என்ற வகையில் இப்படைப்பு சிறப்பிடம் பெற்று விளங்குவதோடு, இதனைப் படைத்த ஓவியன் இதில் சில சிறப்பான உத்திகளையும் கையாண்டுள்ளான் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

கோயிலின் பல்வேறு இடங்களில் உள்ள நேர்பார்வைக் காட்சிகளை ஒருங்கிணைத்து ஒரே பார்வையில் அனைத்தும் புலப்படுமாறு செய்துள்ளான். பொன்னம் பலக் கூரையையும் ஆடவல்லானையும் நேர்பார்வையில் காட்டும் போது முன் மண்டபக் கூரையும், அம்மண்டபத்தில் நின்று வழிபடும் மாமன்னனும் அவன் தேவியர்களும் முன் காட்சியை மறைக்கு மாறுதான் இருக்கவேண்டும். ஆனால் அக்கூரையையும் வணங்கி நிற்பவர்களையும் பக்கவாட்டில் நேர்முகக் காட்சியாகவே காட்டியுள்ளான்.

அதுபோன்றே கிழக்கு மற்றும் மேற்கு கோபுரங்களையும், திருச்சுற்று மாளிகையையும் பக்கவாட்டில் காட்டாமல் நேர் பார்வை

யிலேயே திருப்பிக் காட்டியுள்ளான். சண்டிசர் கோயிலுக்குள் இருப்பவர் சண்டிசர் எனக் காட்ட ஒரு திறப்புக் காட்டி அதில் பக்கவாட்டில் நேர்பார்வையில் வருமாறு சண்டிசரைத் திருப்பிக் காட்டியுள்ளான். பல்வேறு கோணக் காட்சிகளை எந்தவித சிக்கலும், பார்வை இடையூறும் இன்றி ஒரே காட்சியில் காட்டியுள்ள பாங்கு சிறப்புக் குரியதாகும். இது ஓர் ஆழர்வ உத்தியும்கூட.

இந்த ஓவியத்தின் மூலம் அந்நாளில் தில்லைக் கோபுரங்களில் கிழக்கு, மேற்கு, தெற்கில் இருப்பவை ஈரடுக்கு பழங்கலை கோபுரங்களாகவும் வடக்கில் உள்ளது ஓரடுக்கு புதிய பல்லவப்பாணி கோபுரமாகவும் இருந்ததை அறிய முடிகிறது. இப்போதைய கோபுரங்கள் முற்றிலும் புதியதாக அமைக்கப்பட்டவைகளாகும். ❀

ஜன்னல்கள்

மாடமாளிகைகளுக்கு அழகு தருவது வள்ளல்களாகும். ஜன்னல்களைக் கலைவேலைப் பாட்டுடன் அமைப்பது வழக்கம். தில்லைக்கோபுரங்கள் நான்கிலும் வாயிலின் இருபுறமும் துவாரபாலகர், பைரவர்களுக்கு அருகில் ஜன்னல் போன்ற அமைப்புக்கள் செதுக்கி அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவை காற்றோட்டம், வெளிச்சம் வருவதற்காக அமைக்கப் பட்டவை அல்ல. கலைத்திறமையை வெளிப்படுத்தச் செய்யப்பட்ட கலை வடிவங்களாகும். நான்கு கோபுரங்களில் அமைந்துள்ள பதினாறு ஜன்னல்களும் தனித்தனி கலைச் செல்வமாக இருக்கின்றது. ❀

தில்லைக் கோபுரங்களில் வீற்றிருக்கும் அழகிய ஆறுமுகர்

முருகன் அருள்பெற்று முத்தைத் தருபத்தி எனத் தொடங்கி அற்புதத் திருப்புகழைப் பாடியவர் அருணகிரிநாதர். சிந்தையை மயக்கும் அற்புதச் சந்தத் தமிழை நமக்குக் கிடைக்கும்படிச் செய்தவன் அருணையில் கோபுரத்து இளையனாராக இருக்கும். முருகப்பெருமான் காலகதியில் மறைந்து மக்கள் திருப்புகழைப் பெயருக்குச் சில பாடல்களையே அறிந்திருந்த காலத்தில் அதனை தவம் நிறை தில்லையம்பதியிலும் அவன் நான்கில் மூன்று கோபுரங்களில் உள்ள மாடங்களில் கோபுரத்து இளையோனாகவே காட்சி தருகிறான்.

திருல்லைப் பெருங்கோயிலின் நான்கு கோபுரங்களிலுமே உள்பக்கம் நோக்கியுள்ள பெரிய மாடத்தில் ஷண்முகர் பன்னிரண்டு கரங்களுடன் மயில் மீது அமர்ந்திருப்பவராக அமைக்கப்பட்டிருந்தார். இவற்றில் கிழக்கு கோபுரத்தில் இருந்த ஷண்முகர் திருவுருவம் கலகக்காரர்களால் சிதைக்கப்பட்டுவிட்டது. அதனால் அங்கு முருகன் சந்நிதி அமையவில்லை. ஆனால் மற்றைய கிழக்கு, மேற்கு, வடக்கு கோபுர மாடங்களில் இருந்த முருகன் வடிவங்கள் தனிச் சிறப்பும் பிரார்த்தனை வடிவங்களுமாக இருக்கின்றன. அதனால் அந்த முருகன்

முன்பு வளர்த்திக்கட்டி ஒவ்வொன்றும் பெரிய சந்நிதிகளாக இருக்கின்றன. குறிப்பாக, மேற்குக் கோபுர முருகன் பெரும்புகழ் பெற்ற பெரும் சந்நிதியைக் கொண்டிருக்கின்றார்.

மேலும், மேற்கு கோபுரத்தில் ஷண்முகரைத் தவிர தாரகாரி என்னும் முருகனின் வடிவமும் இடம் பெற்றுள்ளது. மயில் மீது அமர்ந்து போரிடும் கோலத்தில் இம்முருகன் காட்சியளிக்கிறார். எதிரே தாரகனும் சுற்றிலும் போர் வீரர்களுடனும் காட்டப்பட்டுள்ளனர். இது அற்புதக்கலைப் படைப்பாகத் திகழ்கிறது.

இனி மேற்கு, தெற்கு, வடக்கு ஆகிய கோபுரங்களில் எழுந்தருளியுள்ள ஷண்முகரைக் கண்டு வணங்கலாம்.

மேலைக் கோபுரவாயில் முருகன்

மேலைக் கோபுரவாயிலில் அமைந்துள்ள முருகன் கோயில் தனிச் சிறப்பு பெற்றதாக இருக்கிறது. இதில் கோபுர மாடத்தில் இடம் பெற்றுள்ள ஷண்முகர் முதன்மை மூர்த்தியாக விளங்குகிறார்.

இவரது சந்நிதியை முன்புறம் வளர்த்திக் கட்டி பெரிய சந்நிதியாக்கி உள்ளனர். இவருடன் வள்ளியும், தெய்வ யானையும் எழுந்தருளி உள்ளனர்.

முன் மண்டபத்தில் சிங்கத்தின் மீது பஞ்சமுகக் கணபதி, நவவீரர்கள் ஆகியோர் உள்ளனர். அகத்தி யரும், அருணகிரிநாத சுவாமிகளும் எழுந்தருளி வைக்கப்பட்டுள்ளனர். முருகனுக்கு நேராக இரண்டு மயில்கள் நிலைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. வாயிலின் இருபுறமும் நெடிய வடிவில் சுமுகர், சுதாகரர், என்னும் முருகனின் நெடிய துவாரபாலர்கள் இருக்கின்றனர். இச்சந்நிதி சிறப்புமிக்க முருகன் சந்நிதியாக இருக்கிறது.

இதன்முன்புறம் அமைந்துள்ள மண்டபச் சுவர்களில் தில்லைமாநகர் திருப்புகழ் பாக்களும், கந்தர் கலிவெண்பாவும் கல்லெழுத்துக்களில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தச் சந்நிதி மீது மூன்று கலசங்களைக் கொண்ட அழகிய விமானம் கட்டப்பட்டுள்ளது. முகப்பில் ஆறுமுகர் திருவுருவம் பெரிய சுதைச் சிற்பமாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இங்கு மாதக் கிருத்திகை, சஷ்டி விழாக்கள் சிறப்பாக நடைபெறுகின்றன. மகாகந்தர் சஷ்டி சிறப்பாகக் கொண்டாடப்

படுகிறது. கந்தர் சஷ்டியில் முருகன் எழுந்தருளி விழா காண்பதற்குச் சூரசம்மார மண்டபம் ஒன்று புதியதாகக் கட்டப்பட்டுள்ளது.

வடக்குக்கோபுர முருகன்

வடக்குக் கோபுரத்தில் தெற்கு நோக்கிய மாடத்தில் ஷண்முகர் திருவுருவம் பெரியதாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இவருக்கு முன்பாகவும், சந்நிதியை வளர்த்திக் கட்டிப் பெரிய சந்நிதியாக மாற்றியுள்ளனர். இவர் ஆலயத்தில் யமனும், யமதருமன் பூசித்த லிங்கமும் உள்ளதாகக் கூறுகின்றனர்.

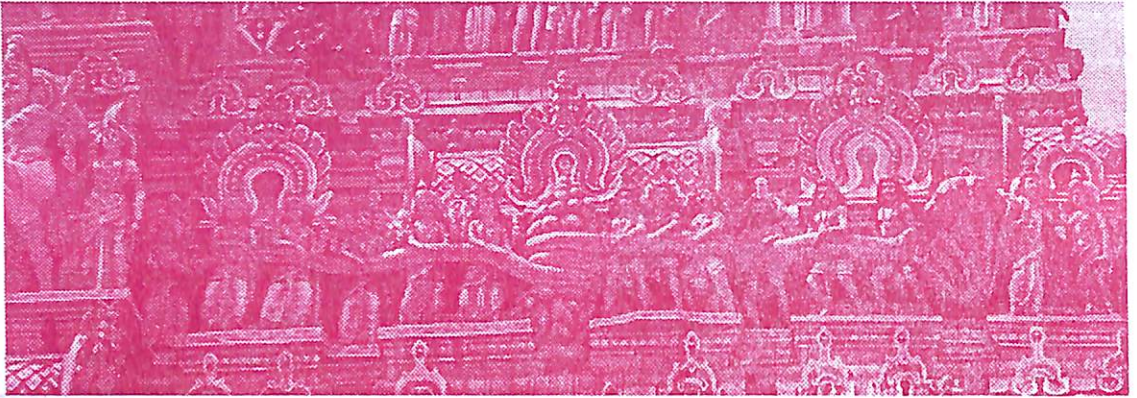
தெற்குக்கோபுர முருகன்

தெற்குக் கோபுரத்தில் வடக்குநோக்கிய மாடத்தில் பெரிய ஆறுமுகசுவாமியின் திருவுருவம் நிலைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பன்னிரு கரங்களுடன் திகழும் இவரைச் சுற்றி தேவகணங்கள் காட்டப்பட்டுள்ளனர். இவரது மாடத்தையும் முன்புறம் வளர்த்திக் கட்டிப் பெரிய சந்நிதியாக்கியுள்ளனர். இந்த சந்நிதி மீதும் அழகிய விமானம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

பொதுவாக வடக்கு நோக்கி அமையும் விநாயகர், முருகர் திருவுருவங்கள் சிவனைப் பூசிப்பதற்காக அத்திசையை நோக்கி எழுந்தருளியுள்ளதாகக் கூறுவர். அவ்வகையில் இந்த முருகன் ஆனந்த நடராசரை சதாகாலமும் பூசித்துக் கொண்டிருப்பதாகக் கொள்ளலாம்.

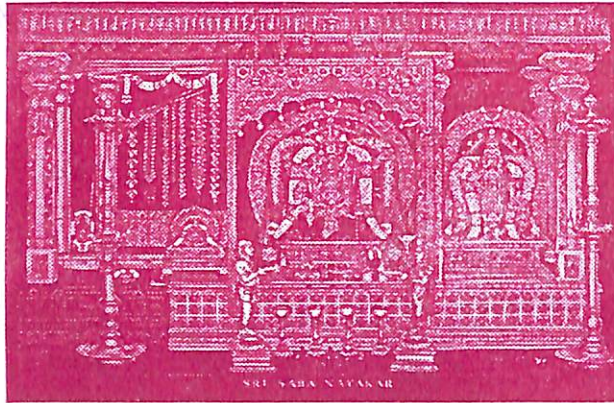
சிவபூசை செய்து கொண்டிருக்கும் முருகன் மேலான செல்வங்களை அருள்வார் என்பதால், அன்பர்கள் அவரைத் தனிச் சிறப்புடன் போற்றி வணங்குகின்றனர். ❀

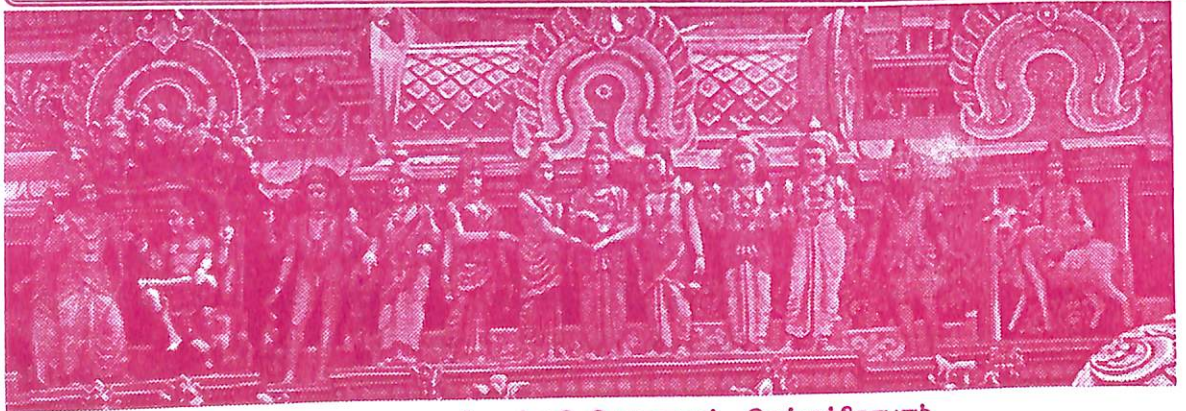

அமுதம் வேண்டிப் பாரகடலைக் கடைதல் -தெற்குக்கோபுரம்

23606

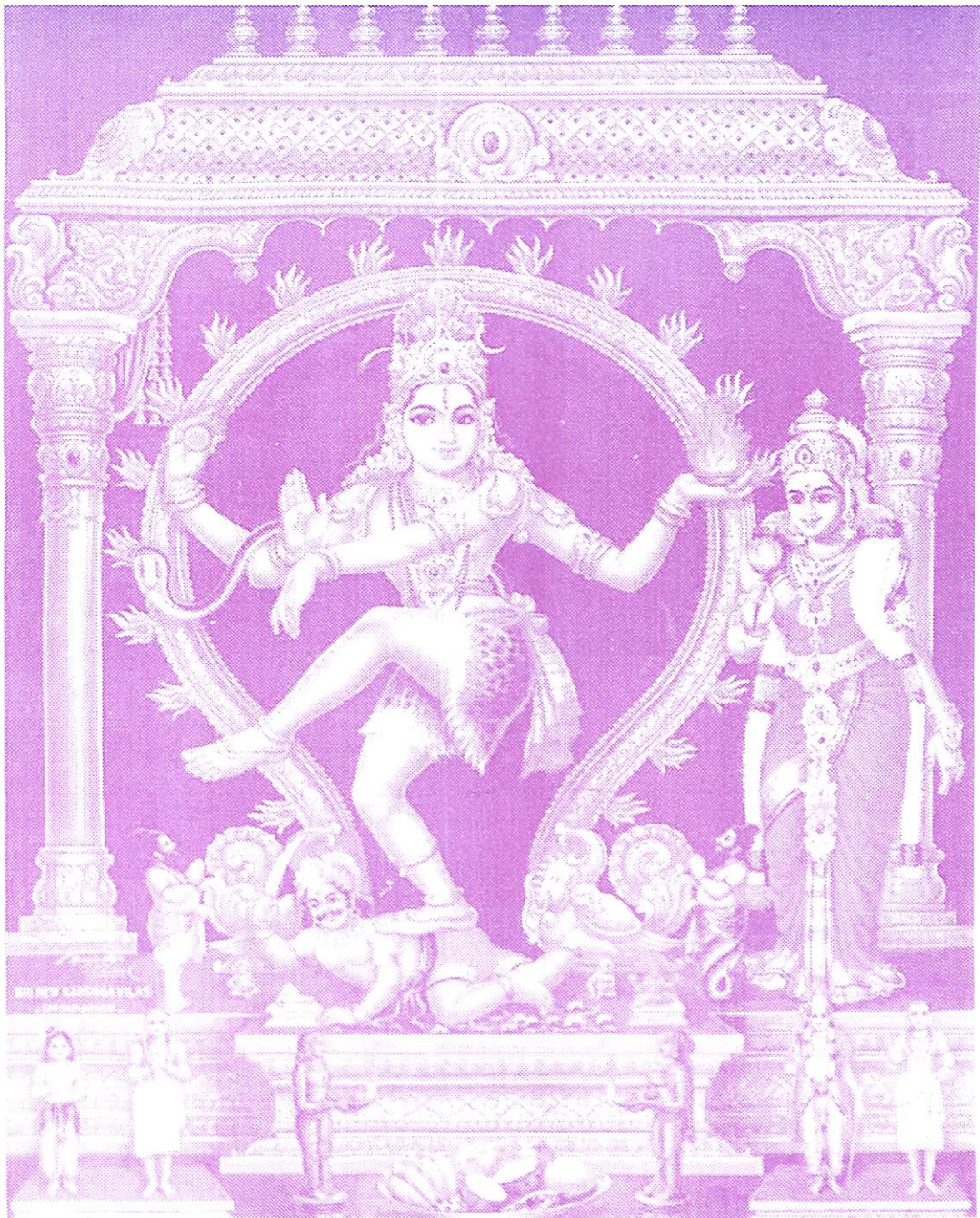

அன்னை சிவகாமசுந்தரி பங்கன்
ஆனந்தக் கூத்தன் அருளால் அன்பர்கள் எல்லோரும் எல்லாரும் பெற்று
இனிது வாழ்க!வளர்க!।

காம தகனமும் பார்வதி திருமணமும் -தெற்குக்கோபுரம்

படியுங்கள் சிவசுந்தரி தெய்வீகத் திங்கள் இதழ்

Visit us : www.sivasundhari.com

திருவாவடுதுறை ஆதினம் குருமகா சந்நிதானம்
மந்லமுந் அம்பலவான தேசிக மரமாச்சாரிய சுவாமிகள்